

Sverre Haagenrud  
Gamle Møsterud Alle 6  
Oslo

## Adgang til å tegne fellesabonnement på «DANSK BRIDGE» og norsk «BRIDGE»

Mellom «DANSK BRIDGE» og vårt blad er det inngått en avtale som gir våre abonnenter fordelene av en betydelig rabatt hvis de ønsker å abonnere på begge blad.

Fellesabonnementet koster kun kr. 25,00, og innbetaling av kontingent skjer til Aasmund Engens Forlag. Abonnenter som allerede har tegnet abonnement på «BRIDGE» kan innsende tilleggskontingent.

Begge blad utkommer med 10 numre pr. år og bladenes redaksjoner samarbeider på en slik måte at abonnenten vil få fullt utbytte av begge blad.

Et begrenset antall prøvenumre av «DANSK BRIDGE» kan fåes ved henvendelse til Aasmund Engens Forlag.

«DANSK BRIDGE» redigeres av Jens Boeck Nielsen og teller som medarbeidere en rekke av Danmarks beste bridgeskribenter. Bladet har meget interessante teoretiske artikler og dets oppgavekonkurranser i samarbeid med Danmarks beste turneringsspillere er av meget høy kvalitet. Dessuten er det meget aktuelt, med gode utenlandske medarbeidere.

Hvis De er interessert i god bridge, bør De tegne et fellesabonnement.

## I neste nummer

fortsetter *Finn Myhrer* sitt «Småprat fra EM».

*Jan Wohlin* har en stor artikkel om «Europamesterskapet 1958 — sett fra spillerplass» med glimrende analyser.

*Egil Rønneberg* kommer med «Øyeblikksbilder fra Europamesterskapet» og *William B. Herseth* starter en stor artikkelserie om de italienske meldesystemene. Det er ikke for meget sagt at italienernes nye meldingsprinsipper, trinnmeldinger, distansekravmeldinger og forsvarsmeldinger vil revolusjonere store deler av meldeteknikken og interesserte turneringsspillere bør derfor sørge for å følge med fra begynnelsen da det allerede viser seg at første nummer av vårt blad begynner å bli ut-solgt.

«Fritt Forum» åpnes av *Odd Kristiansen*, og *John Bie* har en strålende artikkel som heter «Rogalandsglimt». Og så kommer naturligvis de faste spaltene. Kort sagt: «BRIDGE» byr Dem bedre bridge!

Vi utkommer med 10 numre pr. år — 36 sider pr. nummer.

Abonnement kr. 15,— pr. år tegnes av alle landets poststeder og direkte til forlaget

*Aasmund Engens Forlag A/S*  
Universitetsgaten 7 — Oslo.  
Postboks 801.

Telefoner:  
33 55 19 - 33 28 16 - 33 44 65.

Pris Kr. 1.75



# BRIDGE

## SPESIALNUMMER FRA EUROPAMESTERSKAPET

med

*Svein-Erik Blom, Ranik Halle, William B. Herseth,  
Bjørn Larsen, Finn Myhrer, Leif Nielsen og  
Henning Riise* som medarbeidere  
Problemklubben — meldeprøven m. m.

# Småprat om EM

De første forberedelsene til Europamesterskapet begynte som kjent allerede for 1 års tid siden, men den virkelige starten kan man igrunnen si fant sted 4 dager før turneringens høytidelige åpning. President Halle hadde nemlig denne dag innkalt den samlede Oslo-presse til en pressekonferanse i Høires Hus, hvor han personlig orienterte journalistene om alt det som hadde med EM å gjøre. Minst 30 dyktige journalister — de fleste med ganske godt innblikk i bridgens mysterier — hørte oppmerksomt etter og gjorde interesserte notater, ikke bare om det som kunne skrives, men kanskje særlig om visse opplysninger av mere konfidensiell natur. En enkelt journalist (med ornitologi og filateli som særpregede hobbies), hadde tydeligvis forvillet seg inn mellom bridgejournalistene, applauderte stadig på de gale stedene og ga høylydt uttrykk for at han oppfattet bridge som en finere utgave av det gnavspill han i sin bergensiske ungdom hadde latt seg forlede til å delta i. Veronica glimret ved sitt fravær, mens Morgenbladets søte Pepita avslørte seg som en erfaren liten kortspillerske. Kort sagt, pressens mektige støtte var mobilisert, og dette viste seg senere å være ett av de mange mesterlige trekk president Halle har hatt ansvaret for. For den samlede Oslopresse ble oppmerksom på BRIDGERAMAET og ga denne fantastiske nyskapning en publisitet som førte med seg til selv Halles superoptimistiske billettsalkalkyle ble overskredet. En overskridelse som imidlertid kom meget vel med, for fy a' meg hva det koster å arrangere et Europamesterskap i toppklasse. Godt å tenke på at det helst bør bli et snes år til vi igjen må i ilden!

♠ ♥ ♦ ♣

Neste dag ble alle de 2—300 assistentene trimmet. Bjørn Larsen redogjorde inngående for alle finessene, klarla plikter og oppgaver mens spørsmålene haglet fra salen. Det var uten

tvil dette grundige forarbeidet som sammen med Elinds og Myhrens vel gjennomførte assistentopplegg la grunnen til suksessen. For *sukcess* ble det!

♠ ♥ ♦ ♣

BRIDGERAMAET var på dette tidspunkt ennå ikke montert. Ingen visste noeenting om det utover at vi hadde den italienske teknikeren som skulle montere det sammen med ingeniør Berggrav. Men en eneste ting var sikker. Det var et utsøkt team av assistenter som var avgitt til denne jobben, og som alle vet klarte de oppgaven som en drøm. Fullstendig uten erfaring og med intense prøver nesten til samme øyeblikk premieren skulle finne sted.

♠ ♥ ♦ ♣

Og så opprant selve *Dagen* — ja, *Dagen* med stor «D».

Halle ønsket spillere og delegerte velkommen på feilfritt utenlandsk — ja, sogar i flere forskjellige sprog — og tonearter. Ordfører Stranger hilste alle velkommen til Oslo i humørfylte vendinger og betrodde oss at han var en dårligere kortspiller enn folk flest trodde — skjont hva tror de forresten? — hvoretter han inviterte alle til avslutningsfesten i Rådhuset, som Oslo kommune forresten hadde all ære av. Presidenten i E.B.L., den lille sirlike franske baron Robert de Nexon holdt en vakker minnetale over den avdøde sekretær i E.B.L. Herman Dedichen og foretok så den høytidelige åpning. Og så begynte mannequinoppvisningen.

Unnskyld meg, bridgen i Bridgeramaet skulle jeg visst ha sagt. Saken er nemlig den at alle strømmet til Bridgeramaet for å se dette nye, oppskrytte vidunderet og der trodde mange at de var kommet til en mannequinoppvisning. For der fant de Norges søte Inger Johanne Isachsen og Aaslaug Ramn Johansen (som i parentes bemerket vel aldri har spilt en bedre runde i bridge enn denne gangen)

Forts. 3, omslagsside.



Nr. 2 — 1958.

# BRIDGE

Redaktør: William B. Herseth.

Redaksjon: Finn Myhrer, Leif Nielsen og Helge Vinje.

Faste spalter: Ranik Halle, Bjørn Larsen og Knut With.

Øvrige faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Alesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Kristian Svenning, Narvik og Knut Palmstrøm.

Utgis av Aasmund Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.  
Post boks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 28 16 - 33 44 65.



## Europamesterskapet — en storsuksess!

La det være sagt med en eneste gang: Vårt arrangement av årets Europamesterskap overtraff alle forventninger. Det ville ikke være passende av oss selv å trekke en slik konklusjon, men det må være oss tillatt å gjenta det som en enstemmig utenlandsk lederskare uoppfordret ga uttrykk for gang etter gang! På annen plass i bladet siterer Bjørn Larsen selveste turneringskomiteens formann, mr. Pigots uttalelse. Her skal vi bare ta med Eric Jannerstens referat i Svenska Dagbladet: «De norske arrangørene har all grunn til å være fornøyd. De har klart å avvikle den store, to uker lange turneringen på en virkelig fremragende måte og har skaffet nordisk organisasjonsdyktighet en ny fjær i hatten.» Slik så utlendingene det, og slik så vi, som var helt inne på livet av den store oppgaven, det også selv.

Helt vellykket var det allikevel ikke.

I starten knirket det med utregningen av resultatene. Men det er en årsviss erfaring at de 200—300 assistenter som trenges for at alt skal bli knirkefritt, trenger noen dager på å «akklimatisere» seg, og da ledelsen øyeblikkelig grep inn på dette punkt, rettet det seg temmelig fort. Andre skjønnehetsfeil kjenner vi ikke til.

Den som så det *uselviske* og *oppofrende* arbeid som de hundrevis av assistenter utførte, er faktisk fristet til å nevne dem alle ved navn! Men det kan vi av lett forståelige grunner ikke gjøre. Vi nøyer oss derfor med å nevne to navn: Ranik Halle — mannen som er og blir den ansvarshavende for suksessen. Og Bjørn Larsen som vel nesten ikke var av klærne i disse to ukene.

♠ ♥ ♦ ♣

Det nye vidunder som heter «BRIDGERAMA» hadde sin uprømiære under et Europamesterskap. Uten tvil var det et banebrytende fremskritt og

vi tror våre lesere vil ha interesse av å studere den tekniske beskrivelse som Vienna's formann, herr Blom, på vår anmodning har utarbeidet. Det er jo italienerne som har uteksperimentert BRIDGERAMAET og brukt det i Verdensmesterskapet i Como. De som hadde sett det dernede, f. eks. Randi Herseth og N. M. Nielsen kunne fortelle at det var noe helt enestående! Allikevel stillet vi oss noe avventende, vi kunne likesom ikke tro at det skulle være mulig å revolusjonere hva vi kan kalle «tilskuerteknikken» på en slik måte. Men nå — vi vil uttrykke oss slik at når vi nå ikke bare har sett men har *opplevet* BRIDGERAMAET — ja, nå skriver vi under på *alt* hva vi tidligere stilte oss avvisende overfor! Saken er jo den at tilskuerne *lever* med i spillet på en helt annen måte enn før, hvor man maksimalt hadde anledning til å se 2 spilleres kort. En forbausende reaksjon kom ofte til uttrykk: Tilskuere uttalte at de kunne være like trette etter å ha *sett* på en kamp i BRIDGERAMAET som om de skulle ha *spilt* kampen selv! Og det rummer faktisk i en sum selve kjernen i BRIDGERAMAET Tilskuerne *lever* med, de *ser* spillerens sjanser, de *ser* motspillernes sjanser, de *ser* spillet *skifte* ettersom spilleren eller motspillerne ikke utnytter de beste sjansene og de «spiller» derfor *faktisk selv hele tiden med!* Det er i denne utvikling selve BRIDGERAMAETS eventyrlige sjarme ligger, tilskuerne er ikke lenger *passive tilskuere*, men *aktive spillere*, som selv prøver krefter med f. eks. Belladonna eller Reese, Wohlin eller Svarc!

♣ ♥ ♦ ♠

Det annet som skjedde i Oslo var starten av World Bridge Federation. Vi omtaler saken på annen plass i bladet, men skal her bare poengtere at BRIDGERAMAET og World Bridge Federation betegner to merkepele i bridgens historiske utvikling og begge disse merkepele ble skapt under årets EM i Oslo.

♣ ♥ ♦ ♠

Det sportslige utbyttet av turneringen var meget stort. Vi fikk anledning til å se noen av verdens beste bridgespillere i aksjon, vi fikk anledning til å studere deres stil og tek-

nikk, og det er ingen tvil om at en riktig utnyttelse av de lærdommer vi fikk anledning til å høste, vil kunne bringe mange og gode impulser til beste for norsk bridge. *En* ting kan man iallfall ikke lenger lukke øynene for. Sålenge vi fastholder den tvangslinjen at nye, epokegjørende meldesystemer er tabu i våre hjemlige turneringer, så kan vi heller ikke forlange at våre representasjonsspillere skal kunne hevde seg i kampen med Europas beste spillere. Et klassisk eksempel var franskmannen Svarcs uttalelse da han møtte det ene italienske paret. Italienerne brukte som kjent to forskjellige systemer som vi vil finne anledning til å komme tilbake til. Svarc sa følgende til Avarelli og Belladonna: «Mot dere to, men vel å merke *bare* mot dere to og ikke mot resten av det italienske laget, bruker vi følgende spesialkonvensjoner.» Det ville føre altfor langt her å gå i detaljer om disse konvensjonene, men eksemplet viser klart hvorledes storlagene studerer hverandres styrke og svakheter og søker å bremse motparten ved å finne fram til spesielt effektive forsvarsmidler. At Frankrike slo knock out på Italia viser bare hvor riktig taktikken er!

Selvfølgelig ville det være umulig å slippe alt fritt her hjemme — etter så mange års restriksjoner. Men vårt nåværende forbundsstyre har jo slakket ikke så lite på stengslene, og vi tror at en fortsatt utvikling i samme retning vil bety en positiv styrkelse av vårt sportslige nivå. Forutsatt at de nødvendige beskrivelser ser dagens lys, og det tviler vi ikke på at de gjør, vil denne saken kunne løses med en lykkelig hånd av Halle & Co.

♣ ♥ ♦ ♠

Og så tilslutt: Hva med den norske innsatsen? Etter vår oppfatning var den heller bedre enn ventet. Vårt lag i åpen klasse kom inn i den beste halvdelen og vårt damelag plasserte seg akkurat på midten av tabellen. Det er etter vår oppfatning hederlige plasseringer som våre spillere skal ha honnør for!

Vi deler som man ser ikke det samme syn som noen ganger kom til uttrykk særlig etter «kjempefeil» som

forekom f. eks. i BRIDGERAMAET. Da var det stadig henvendelser å få fra tilskuere som krevet spillernes hoder på fat. For det første skal man være oppmerksom på at det å spille i BRIDGERAMAET er en helt annen og fantastisk mye verre påkjønning enn å spille i åpent rum. Spillerne vet at hvert eneste kort og hvert eneste feiltrekk «forstørres» på BRIDGERAMAET og at hver liten feil de måtte gjøre blir sønderflengt av hård kritikk. De danske damene, som er hårdhudede og rutinerte bridgespillere fra mange års toppinnsats i europeisk bridge, ga følgende hjertesukk da Politikkens referent spurte den kjente danske spiller fru Fraenckel om det var ubehagelig å sitte i glassburet. (Vi siterer referatet i Politiken):

— Ja, svarte fru. Man ble litt nervøs, så man kunne godt på forhånd trenge til en liten hjertestyrking.

— Fikk damene så en liten hjertestyrking?

— Det vil jeg ikke fortelle Dem.

Hvor meget hårdere tror dere det da ikke var for våre egne spillere som hadde sitt hjemmepublikum like inn på livet av seg? Vel kan lagledernes disposisjoner diskuteres, men det er skjønnsmessige avgjørelser som iallfall sikkert er truffet etter beste omdømme. Men spillerne skal vi ikke skyte. De klarte seg hederlig. Seiren i åpen klasse over Frankrike og i dameklassen over Danmark er fine prestasjoner. Mere har vi ikke rett til å forlange. Personlig var vi særlig godt tilfreds med våre debutanter i åpen klasse — Sandefjords-spillerne Larsen—Johansen. De spilte hele matchen mot Frankrike og den kampen ble vunnet! De spilte annen halvrunde mot Italia og kunne tillate seg å notere 17 poengs innhentning mot Verdensmestrene! De spilte faktisk meget godt om man tar *hele* innsatsen i betraktning. Den ting at de hadde enkelte meget dyre og meget stygge misforståelser, særlig på *nye* varianter som de hadde funnet frem til, ødelegger ikke helhetsinntrykket av en god debut. Ellers er sikkert Christiansen—Halle ikke helt fornøyd med enkelte av sine kamper, mens de f. eks. i andre kamper (som i lukket rum mot



Baron Robert de Nexon,  
E. B. L.'s dyktige og initiativrike  
president.

Frankrike) ikke gjorde en eneste feil. Leif og Per Nielsen var rutinerte og støe og kom etter vår oppfatning meget bra fra oppgaven.

Vårt damelag startet strålende, slo selveste Europamestrene Danmark i første kamp og lå på lederplass etter fjerde og femte runde. Men så fulgte 3 tap i rekkefølge — 2 av dem mot lag som plasserte seg dårligere enn Norge — og dermed forsvant seierssjansene. Det var en kolossal forskjell på den elegante bridge som laget presterte i starten og de sorgespill som forekom i tapskampene. Da spilte laget klart under sin vanlige form og det var tydelig at kondisjonen sviktet. Men når alt kommer til alt synes vi at damelaget gjorde en bra innsats.

Også økonomisk gikk det hele i havn og dermed gjenstår det bare å gratulere vårt forbund og som sagt i første rekke vår president ved det *vellykte* Europamesterskap 1958. William B. Herseth.

# EUROPAMESTERSKAPET RUNDE FOR RUNDE

De mange forfallene satte sitt preg på årets Europamesterskap. Først innlöp et ikke uventet forfall fra Libanon, så meldte Polen avbud p. g. a. utreisevanskeligheter og endelig telegraferte Sveits i siste øyeblikk at de ikke kunne stille opp p. g. a. uenighet innen laget. Det siste forfallet lot E. B. L. ikke gå upåtalthen og det er truffet foranstaltninger fra E. B. L.'s side i form av bøter for å hindre fremtidige kjedeligheter av denne art.

Da det var umulig på 3 dagers varsel å legge om hele turneringen, resulterte de mange forfall i tilsvarende mange walk over runder for lagene. I første runde hadde således både Italia, England og Norge frirunde, og særlig italienerne som fikk begge sine frirunder i de to første rundene samt danskene som fikk sine to frirunder på turneringens to siste dager, ble derved handicapet.

## APEN KLASSE:

Som alltid var første runden i et EM noe nervøst preget. Selv om spillerne er aldri så rutinerte er det ikke mulig å unngå en viss lampefeber. Da resultatene fra første halvrunde forelå, viste det seg at svenskene hadde utklasset Irland, som jo vanligvis hører med til de svakere lag i EM. Med 26—4 var jo matchen i realiteten avgjort. Noe spent var man også på å se hva Østerrike var god for i Schneiders og Reithoffers fravær, men Egypts overlegne ledelse på 34—14 bar det første bud om den katastrofe som årets EM viste seg å bli for Østerrike. Debutantene fra Spania hadde pen ledelse på finnene, som imidlertid såvidt reddet uavgjort i annen runde, mens derimot danskene hadde bitt godt fra seg mot Frankrike som bare ledet med 9 poeng. Tyskerne ledet overraskende med 3 poeng over Island, men i annen runde snudde bladet seg og islenderne manglet bare ett eneste poeng på seier. Ellers gikk

annen runde etter oppskriften og resultatene var:

Egypt—Østerrike 63—51.  
Holland—Belgia 53—37.  
Frankrike—Danmark 61—41.  
Sverige—Irland 49—32.  
Island—Tyskland 54—49.  
Spania—Finnland 59—54.

## Annen runde:

Det norske laget hadde sin debut i denne runden og motstanderne het Holland, som jo hadde gjort det så godt i fjorårets EM. Leif Nielsen har kommentert denne kampen inngående på annen plass her i bladet, så vi nøyer oss med å konstatere at Norge fikk 3 straffepoeng for ikke å ha lagt kortene riktig ned i et av spillene.

Storkampen i denne runden gikk mellom England og Frankrike. Reese—Schapiro spilte i storform og hadde hovedæren av at England ledet med hele 16 poeng ved halvtid! Da satte imidlertid franskmennene inn sine største kanoner Jais—Trézel og de klarte hva ikke mange hadde ventet, å snu matchen til uavgjort! !

Uberregnelige Belgia spilte uavgjort med Irland, mens Egypt fortsatte sin fremmarsj. Resultater:

Norge—Holland 45—43.  
Egypt—Danmark 58—48.  
Sverige—Island 56—30.  
Tyskland—Finnland 77—59.  
Belgia—Irland 41—38.  
England—Frankrike 41—37.

## Tredje runde:

Her kom den første virkelige sensasjonen. At Frankrike skulle kunne slå Italia ville i og for seg kanskje være en liten overraskelse, men at det franske laget skulle slå knock out på verdensmestrene og lede hele 42—11 etter første halvrunde, var det vel ingen som hadde tenkt seg. Det startet ganske godt for Italia. Etter noen få spill ledet Italia med 10—2, men



Italias seirende lag. Fra høyre: Walter Avarelli, Guglielmo Siniscalco, Piero Forquet, Carl Alberto Perroux (non-playing captain), «Il Professore» (Eugenio Chiaradia), Giorgio Belladonna og Massimo D'Alelio.

## I bakgrunnen Bridgeramaet.

etter 12 spill hadde Frankrike overtatt ledelsen med 21—11. Og i de følgende spillene ga ikke franskmennene bort et eneste poeng! Tvertimot feiet de italienerne av banen med 24—0 slik at halvunden altså endte med 42—11. I annen halvrunde holdt franskmennene noenlunde stillingen og vant matchen klart. De italienske seierssjanser syntes nå sterkt truet, all den stund Frankrike hadde tatt 3 av 4 mulige poeng fra sine 2 sterkeste konkurrenter.

Norge lå 5 poeng under ved halvmatch, men klarte uavgjort. Morgenpostens referent ga Sandefjordsspilleren pen kritikk for deres gode debut.

## Resultater:

Norge—Irland 52—50.  
England—Egypt 52—41.  
Belgia—Island 65—29.  
Sverige—Finnland 51—33.  
Frankrike—Italia 60—35.

Etter tredje runden lå Sverige og Egypt i teten med bare seire. Men da svenskene hadde hatt relativt lette motstandere, var det i virkeligheten Frankrike som på dette tidspunkt hadde den beste posisjonen.

## Fjerde runde:

Norge møtte nå Island og kampen begynte godt. Vi ledet 39—22 ved halvtid, men i annen runde gikk det elendig for våre spillere og dermed ble resultatet uavgjort kamp. Ellers utklasset lederlagene sine motstan-

dere. Frankrike slo Spania med 57—8 i første halvrunde og Italia tok hjem 69—11 i annen runde mot Egypt. Grunnen til dette siste resultat var at egypterne som bare hadde 4 spillere ikke hadde fått sove om natten p. g. a. reparasjonsarbeider som pågikk og derfor var fullstendig utmattet.

At Irland skulle ta begge poengene fra Holland var imidlertid litt av en sensasjon. Runderesultatene:

Norge—Island 51—49.  
Irland—Holland 59—30.  
Italia—Egypt 99—29.  
Belgia—Finnland 49—38.  
Frankrike—Spania 80—22.

## Femte runde:

Den norske kampen mot Finnland gikk i glassburet. Norge startet bra og hadde ledelsen til å begynne med. Men så snudde billedet seg og finnene ledet ved halvtid 29—15. Selv om Norge tok bra innpå i annen halvrunde var kampen tapt.

Tyskerne sto for en liten sensasjon da de ved halvtid ledet med 3 poeng over Frankrike. Men franskmennene satte inn sine sterkeste spillere i annen runde og vant kampen.

## Resultatene:

Finnland—Norge 50—42.  
England—Danmark 57—24.  
Holland—Island 48—41.  
Italia—Østerrike 84—34.  
Egypt—Spania 82—34.  
Frankrike—Tyskland 58—48.

På grunn av vanskelighetene med oversikten som følge av de mange frirunder gir vi her stillingen med beregnet 2 poengs gevinst pr. frirunde: Sverige ligger på lederplass med 10 poeng, så følger England og Frankrike begge med 9 poeng og Italia med 8 poeng. Allerede nå er det klart at ingen annen av konkurrentene kan vinne årets EM.

#### Sjette runde:

I denne runden hadde Norge walk over. Rundens meget avgjørende kamp gikk mellom Frankrike og Sverige. Det laget som tapte denne kampen kunne like godt avskrive sine vinner-sjanser. Dette sterke nervepresset satte sitt tydelige preg på kampen, som ble en stor skuffelse for tilskuerne. Ingen av lagene kom oppimot det nivå de ellers representerer. Svenskene startet imidlertid meget godt og vant første halvrunde med 21—9. Men i annen runde mobiliserte atter franskmennene sine beste spillere og klarte å vinne halvrunder hele 41—13, slik at det ble Frankrike som vant kampen med 50—34. De øvrige runderesultater var:

Island—Irland 64—40.  
Italia—Danmark 83—35.  
Østerrike—Spania 57—40.  
Egypt—Tyskland 48—32.  
Holland—Finnland 44—40.

#### Syvende runde:

Hovedkamper var her oppgjøret mellom England og Italia. Denne kampen gikk selvfølgelig i Ramaet og aldri har vel noe norsk publikum sett flottre bridge enn den som toppspillerne Reese—Schapiro og D'Alelio—Chiaradia presterte. Gang på gang bruste bifallet gjennom salen. Det var en kamp som det var morsomt å følge. La oss si det kort: *Slik kan og skal bridge spilles.*

Etter en temmelig jevn første runde rykket England forbi i de siste spillene og ledet ved halvtid 22—15. Men det holdt ikke, for annen runde gikk til Italia som akkurat fikk presset seg opp til 64—58 (6 poeng er akkurat minimum for vunnet kamp. Hard luck for England).

Norge hadde igjen frirunde og de øvrige resultatene var:

Finnland—Irland 62—38.  
Danmark—Spania 66—36.  
Sverige—Egypt 85—32.  
Frankrike—Belgia 62—43.  
Tyskland—Østerrike 48—43.  
Nå begynte stillingen å avklares. Sammenlagt var stillingen:

Frankrike 13 p. Sverige og Italia 12 p. England 11 p. Holland 10 p. Belgia og Norge 9 p. Egypt og Tyskland 8 p. Østerrike 7 p. Finnland, Irland og Island 6 p. Spania 5 p. og Danmark 4 p. Frankrike, som har møtt alle sine farligste motstandere: Italia, England og Sverige, ligger med store vintersjanser.

#### Attende runde:

Men hvor lenge var Adam i Paradis? I denne runde møttes nemlig Frankrike og Norge og så skjedde det som neppe noen hadde trodd. Norge slo Frankrike etter en strålende match! Alle de tre norske parene var i ilden. Halle—Christiansen fikk den kritikk av sine motstandere at de ikke hadde tatt et feil kort, Leif Nielsen—Per Nielsen spilte likeledes en av sine *absolutt* beste matcher og Sandefjordsparet Larsen—Johansen, som spilte hele kampen, scoret stort på dristige og — det innrømmer de naturligvis selv — heldige meldinger! Men som Larsen sa etterpå: «Vi kan ikke håpe å slå et lag som det franske hvis vi bare sitter og holder i kortene.» Avgjørende for kampen var en storeslem som våre meldte og som sto takket være 3—3 sits i trumf. Da spillet kom på tavlen i Ramaet, sa Ghestem som satt ved siden av oss og så på, at den storeslemmen kan aldri Jais—Trézel melde etter sitt meldesystem. Og Gorens kommentarer gikk ut på at storeslemmen var for hardt meldt. Men den *sto! Og vi vant!*

Runderesultatene:

Norge—Frankrike 53—41.  
Finnland—Island 78—22.  
England—Spania 59—53.  
Danmark—Tyskland 60—43.  
Sverige—Østerrike 57—49.  
Belgia—Egypt 60—42.

Med ett slag var igjen sjansene i dette års overraskende jevne EM tolt forandret. Nå var det Italia og Sverige som ledet med 14 poeng foran England og Frankrike med 13 p. Hol-

land hadde 12 p. Belgia og Norge 11 p. og så var det et ganske langt sprang ned til køen hvor Tyskland, Egypt, Finnland og Irland hadde 8 p. Østerrike 7, Danmark og Island 6 p. og Spania 5 p.

#### Niende runde:

Runden kunne nærmest karakteriseres som en hvilerunde for favorittlagene. Men spanierne skapte jo en viss sensasjonell stemning da de ved halvtid ledet med 3 poeng over Italia. Nåja, italienerne slapp med skrekken, men halvtidsresultatet viser hvor fantastisk ujevnt tetlagene spilte. Egypten spilte meget godt mot Norge og kampen endte fortjent uavgjort.

#### Resultatene:

Italia—Spania 64—54.  
England—Tyskland 65—38.  
Sverige—Danmark 52—33.  
Frankrike—Holland 89—34.  
Belgia—Østerrike 61—43.  
Egypt—Norge 44—43.

Stillingen i teten var altså uforandret. Italia og Sverige ledet med 16 p. Frankrike og England hadde 15 p. Belgia 13 p., Norge og Holland 12 p.

#### Tiende runde:

England og Sverige hadde nå sitt store oppgjør. Første halvrunde var ytterst jevn. Ledelsen skiftet stadig og intet av lagene hadde på noe tidspunkt mere enn 6 poengs forsprang. Svenskene hadde som regel en knapp ledelse og halvrunder sluttet med 29—28 i svenskenes favør. Annen halvrunde ble imidlertid engelsk, særlig takket være Reese—Schapiro, og med 10 poeng gikk seieren til England. Snakk om at det var glede i den italienske leieren når de nå endelig lå alene i teten!

#### Runderesultatene:

Italia—Tyskland 52—21.  
England—Sverige 66—56.  
Frankrike—Irland 49—37.  
Belgia—Danmark 46—39.  
Egypt—Holland 45—39.  
Norge—Østerrike 51—40.

Italia hadde altså 18 p. Så fulgte England og Frankrike med 17 p., Sverige med 16 p., Belgia med 15, Norge med 14 og Holland med 12 p.

#### Ellevte runde:

Italia—Sverige i Ramaet. Det ble en publikumskamp! Anulf—Lilliehöök spilte en strålende kamp i Glassburet og hadde uten tvil æren av at halvrunder gikk i svensk favør med 22—19. Annen halvrunde ble imidlertid katastrofal for svenskene hvilket tallene 52—3 med all ønskelig tydelighet forteller.

Norge startet ikke godt mot Danmark som ledet med 14 poeng ved halvtid. Annen runde ble imidlertid helnorsk med 24—5 og det manglet bare et eneste poeng på norsk seier.

Resultatene:

Norge—Danmark 44—39.  
Holland—Østerrike 68—48.  
Tyskland—Spania 99—42.  
Italia—Sverige 71—25.  
Frankrike—Island 72—34.  
England—Belgia 73—49.  
Egypt—Irland 78—33.

#### Tolvte runde:

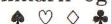
Overraskelsenes tid var ennå ikke forbi. Ved halvtid viste det seg at Italia lå 14 under for Belgia, som derved (inklusive marginen for uavgjort kamp) hadde 19 poeng å gå på i de 20 gjenstående spill. Men belgierne i lukket rum var fullstendig ødelagt av nerver, åpning utenfor tur, fremviste kort etc. hørte til dagens orden og Italia hadde ingen vanskeligheter med å vinne matchen. England utklasset fullstendig Norge, «det eneste nordmennene innkasserte var latterbølgene fra salen» skrev således Morgenbladet (for kampen gikk i Ramaet). Vel, vårt lag hadde en regelrett off day, det er dessverre forklaringen. Og Reese — Schapiro dokumenterte atter at de var turneringens sterkeste par.

Runderesultatene:

England—Norge 83—22.  
Italia—Belgia 59—46.  
Frankrike—Finnland 50—34.  
Egypt—Island 59—45.  
Irland—Østerrike 54—34.  
Danmark—Holland 56—51.  
Sverige—Spania 48—41.

Dermed var stillingen i teten: Italia 20 p., Frankrike og England 19 p. Så var det et klart sprang til mellomgruppen: Sverige 16 p., Belgia og Norge 15 p. Finnland og Holland

14 p. og så kom køen med: Egypt 11 p., Tyskland, Irland og Island 10 p., Østerrike, Danmark og Spania 7 p.



Vi var nå kommet frem til tirsdag den 26. august som var felles fridag. Deltagerne var denne dag Norsk Bridgeforbunds gjester, først til sightseeing på Frognerseteren og Holmenkollen, så til lunsj på restaurant «Kongen» hvor plassen var trang, og endelig bar det ut på fjorden i herlige sjøbusser. Etterpå var det The dansant på Regnbuen med artistopptreden, hvoretter de fleste lands verter og vertinner hadde arrangert små sammenkomster i private hjem. At utlendingene var begeistret over det avvekslende programmet og den norske gjestfriheten skal være visst.

#### Trettende runde:

Italienerne hadde tydeligvis ladet opp kreftene under fridagen og ned-sablet Norge med 36—8 i første halv-runde. Men det merkelige hendte at det norske laget snudde kampen i annen halvrunde som ble vunnet med 32—15. Italienerne ga uttrykk for at de var meget imponert over Larsen—Johansens glimrende, meldeteknikk. Men også Leif og Per Nielsen hadde en meget god annen halvrunde mot italienerne.

#### Resultatene:

Italia—Norge 51—40.  
Sverige—Tyskland 67—25.  
Spania—Belgia 61—46.  
Island—Østerrike 31—25.  
Egypt—Holland 56—31.  
Irland—Danmark 47—38.  
Egypt—Finnland 55—53.

Og stillingen i teten var fremdeles: 1) Italia 24 p. 2) England og Frankrike 23 p. Så kom Sverige med 20 p., Egypt 16, Norge, Holland og Finnland 14 p.

#### Fjortende runde:

Italia hadde tydelig satt inn med sluttspurten og utklasset Holland med 46—6 i første halvrunde. Spania ledet likeledes med 5 poeng over Norge, og vant annen halvrunde ganske stort.

#### Runderesultatene:

Spania—Norge 61—45.  
Belgia—Tyskland 41—35.  
Østerrike—Finnland 62—34.

Italia—Holland 68—44.  
Danmark—Island 56—48.  
Irland—England 43—38.

Særlig det siste resultatet var bemerkelsesverdig. England som jo alltid vinner solid over Irland i de innbyrdes landskampene, hadde en tilsynelatende solid ledelse med 28—15 ved halvtid. Dermed skiftet de ut og så var det bare ett eneste fattig poeng som reddet uavgjort-resultatet for England! Det viste seg senere at denne feildisposisjon kostet England årets Europamesterskap!

I teten var nå stillingen: Italia 26 p. Frankrike 25 p. England 24 p. Sverige 22 p. På åttende plassen kom Norge med 15 p.

#### Femtende runde:

Belgia hadde (som vanlig) taket på Sverige og vant begge rundene. Italia slo Irland med pen margin, mens Island i første halvrunde spilte 29—29 mot England. Det trakk opp til et nytt uavgjort resultat, men englenderne spilte hårdt i annen runde og vant klart. Norge ledet med 6 poeng over Tyskland og økte med 3 poeng i annen runde, ikke minst takket være en kontrakt av 1 grand redoblet med 9 stikk som Halle—Christiansen vant.

#### Resultatene:

Norge—Tyskland 51—42.  
Belgia—Sverige 59—37.  
Holland—Spania 56—40.  
Danmark—Finnland 66—46.  
Italia—Irland 56—39.  
England—Island 53—38.

Uforandret stilling blant lederlagene: Italia 28 p., Frankrike 27 p. og England 26 p. Norge gikk opp på syvende plass med 17 p.

#### Sekstende runde:

Jumbolaget Island leder med 14 poeng over Italia, Egypt leder med 12 poeng over Frankrike. Eneste normalresultat er at England leder med 9 poeng over Finnland — dette var noen av de sensasjonspregede meldinger som innløp til presserummet da den dramatiske sekstende rundes første halvleksresultater forelå. At Norge ledet med 4 poeng over Sverige druknet nesten i den ulidelige spenningen om selve hovedoppgjøret.

Om islenderne vant!! Vi så kampen i lukket rum, mens en av våre øvrige medarbeidere fulgte den i åpent rum. Det var ingen tvil. Island hadde tydeligvis forspilt Italias seierssjanser.

Men dengang ei. Egypt holdt akkurat de 6 poengs ledelse som skulle til for å beseire Frankrike. Men Old England tok hjem den ventede seiren over Finnland og før siste runde skulle begynne var stillingen helt usikker. Italia og England lå helt likt med 28 p. Frankrike hadde 27 p. Alt kunne skje! Men la oss først ta med runderesultatene og den norske seieren over Sverige:

Norge—Sverige 57—50.  
Egypt—Frankrike 42—36.  
Holland—Tyskland 69—35.  
Spania—Irland 58—36.  
England—Finnland 36—24.  
Island—Italia 67—44.

#### Syttende runde:

Sluttspurten gikk som ventet. Riktignok så det noe tvilsomt ut for Frankrike som lå under 2 poeng ved halvtid mot Østerrike! Men det ordnet franskmennene lett i annen halvrunde. Norge tapte første halvrunde stort mot Belgia (48—11), men rettet resultatet godt opp i annen del av kampen.

#### Resultatene:

Belgia—Norge 64—51.  
Frankrike—Østerrike 57—36.  
Sverige—Holland 60—16.  
Tyskland—Irland 65—54.  
Spania—Island 66—47.  
Italia—Finnland 77—42.

#### Og dermed ble totalresultatet:

1. Italia	30	892—570
2. England	30	769—550
3. Frankrike	29	791—534
4. Sverige	24	727—594
5. Egypt	24	715—709
6. Belgia	23	707—660
7. Norge	19	646—705
8. Nederland	19	626—714
9. Danmark	16	636—722
10. Finnland	15	647—728
11. Irland	15	600—713
12. Spania	15	665—839
13. Tyskland	14	651—768
14. Østerrike	14	617—735
15. Island	13	596—762

#### DAMEKLASSEN.

Den norske starten i dameklassen var overbevisende. Den første kampen gikk i «Glassburet» mot titelforsvarerne Danmarks fryktede lag. Våre damer spilte imidlertid på høyden av sin form og 33—3 etter første halvdel av første halvrunde taler sitt tydelige sprog om stor norsk innsats. Hele 74—51 ble de norske seierstallene over Danmark. Samtidig overrasket Irland med å slå Frankrike 60—51. Dameklassen var tydeligvis «åpen» og publikums interesse for vårt damelag var tydelig å merke! De øvrige runderesultatene:

Sverige—Tyskland 65—54.  
England—Island 74—43.  
Østerrike—Finnland 64—45.

#### Annen runde:

Etter den strålende starten kom det som litt av en kalddusj at det norske damelaget lå 4 poeng under mot Irland ved halvtid. Laget tok imidlertid inn 2 poeng i annen del av kampen og oppnådde uavgjort resultat 44—46. Svenskene spilte imidlertid meget godt og slo England i begge halvrunder.

#### Resultatene:

Sverige—England 76—39.  
Danmark—Tyskland 85—56.  
Island—Østerrike 66—57.  
Finnland—Belgia 85—48.

Nye overraskende resultater! Sverige på lederplass med 4 poeng motlag av Norge og Irland med 3 poeng.

#### Tredje runde:

En dramatisk runde! Vårt damelag møtte Frankrike i «Glassburet». — Frankrike tok ledelsen med 7 poeng etter første halvrunde, men annen del av kampen gikk klart i norsk favør og seiren led på 48—36. Godt gjort! Danmark og England spilte uavgjort 66—65 og de øvrige resultatene var:

Belgia—Island 89—43.  
Sverige—Østerrike 93—50.  
Irland—Tyskland 57—60.

Fortsatt svensk ledelse med 6 poeng, med Norge på annenplass med 5 poeng. I betraktning av de sterke lag Norge hadde møtt var dette en glimrende prestasjon.

#### Fjerde runde:

Norge hadde walk over i denne runden og hvilepausen kom nok godt med i det hårde programmet. Takket være at Belgia spilte uavgjort med Sverige, gikk Norge opp på lederplassen sammen med Sverige, samtidig som England ved sitt nederlag mot Irland mistet alle sine vinner sjanser.

#### Resultatene:

Island—Finland 76—49.  
Frankrike—Tyskland 59—29.  
Irland—England 59—48.  
Danmark—Østerrike 66—42.  
Belgia—Sverige 48—44.

#### Femte runde:

Jevnspilt første runde mot Tyskland virket ikke overbevisende, men i annen halvrunde vant Norge 10 poeng og seiret med 62—51. Samtidig var imidlertid Sverige ute i hårdt vær mot Finland, men også her ble kampen snudd og Sverige vant 73—53. Danmark fortsatte sin «stille scoring av matchpoeng» med 105—57 over Belgia og da Frankrike slo England 77—52 og Østerrike slo Irland med 56—44, kan det ha sin interesse å se på totaloversikten:

Norge og Sverige 9 p., Danmark 8 p. Så følger Frankrike, Irland og Island med 6, Belgia 5, Finland og Østerrike 4, England 3 og Tyskland 1 poeng. De fem dårligste er definitivt uten sjanser til seier.

#### Sjette runde:

Norge tapte første halvrunde mot England med 26—43 og tok bare 2 poeng igjen i annen halvdel så England vant 74—55. Dermed ble Sverige (som slo Island), alene i teten med 11 poeng mens Norge og Danmark delte annen- og tredje plass på 9 poeng. Frankrike hadde 8 og Belgia 7 poeng mens de øvrige var «utslått».

#### Runderesultater:

England—Norge 74—55.  
Sverige—Island 69—41.  
Danmark—Finland 82—48.  
Frankrike—Østerrike 70—45.  
Belgia—Irland 70—53.

#### Syvende runde:

Østerrike, som hittil bare hadde scoret 4 poeng i mesterskapet, tok

ledelsen mot Norge med 44—39 etter halvtid og vant annen halvrunde med hele 41—18. Sverige hadde fri mens Belgia og Frankrike ødela hverandres sjanser ved å spille uavgjort.

#### Resultatene:

Østerrike—Norge 85—57.  
Danmark—Island 66—41.  
England—Tyskland 70—32.  
Irland—Finland 100—45.  
Belgia—Frankrike 83—83.

Dermed ledet fremdeles Sverige med 13 poeng (alle lag fikk for oversiktens skyld 2 poeng pr. frirunde) med Danmark på annenplass med 11 poeng. Frankrike og Norge hadde hver 9 poeng, men å ta igjen 4 poeng + god score på Sverige syntes å være en håpløs oppgave.

#### Attende runde:

Svensk ledelse med 38—17 over Danmark og belgisk ledelse med 34—19 over Norge var de resultatene som publikum bet merke i ved halvtid. Og runderesultatene ble:

Belgia—Norge 77—51.  
Sverige—Danmark 74—51.  
Finland—Frankrike 70—49.  
Østerrike—Tyskland 81—80.  
Irland—Island 63—59.

Nå syntes alt avgjort. Gjennom sitt tap mot Sverige trodde de fleste at Danmarks sjanser var forsvunnet. Med hele 4 poengs ledelse og bare 3 runder igjen var Sverige blitt klar favoritt. Totalstillingen var nå. Sverige 15, Danmark 11, Belgia 10, Irland, Frankrike, England og Norge 9, Østerrike og Island 7, Finland 6 og Tyskland 4 poeng.

#### Niende runde:

Men dameklassen forspilte ikke sitt ry for lotterispill. Sverige tapte klart mot Irland og da Danmark hadde frirunde og følgelig ble godskrevet 2 poeng, begynte det å bli spennende igjen. Resultater:

Norge—Finland 70—57.  
Frankrike—Island 74—35.  
Belgia—Tyskland 86—31.  
Irland—Sverige 68—49.  
England—Østerrike 79—63.

Dermed var stillingen: Sverige 15, Danmark 13, Belgia 12, Irland, Frankrike, England og Norge 11, Østerrike og Island 7, Finland 6 og Tyskland 4 poeng.



De danske Europa-mestrene. Fra venstre: Rigmor Fraenckel, Mis Nyholm, Gerda Ljungberg, Annelise Faber og Otti Damm.

#### Tiende runde:

«Danmark har en fryktinggydende score, så Sverige taper hvis danskene kommer likt». Det var presserummets kommentarer til stillingen. Det lå i luften: «Vil de svenske damenes ner- ver holde presset?»

Det så ut til å være tilfelle. I første runden mot Frankrike var resultatet 18—18, men i neste halvrunde falt svenskene sammen og Frankrike vant klart. Danmark fortsatte med stor score og Norge klarte uavgjort mot Island med 5 minuspoeng.

#### Resultatene:

Norge—Island 59—64.  
Danmark—Irland 75—33.  
Frankrike—Sverige 46—33.  
Belgia—England 67—57.  
Tyskland—Finland 76—63.

For første gang under turneringen var Danmark kommet opp på lederplass. Riktignok bare på bedre score, og siste runde ville bli helt avgjørende. Danmark hadde Frankrike igjen og Sverige hadde Norge igjen.

#### Elleve runde:

Spenning til siste stund! Både Sverige og Danmark lå noen poeng under ved halvtid og Norge som spilte i Bridgeramaet økte til å begynne med forspranget. Men så begynte matchen å jevnes ut og i de 5 siste spillene avgjorde Sverige kampen. Imidlertid hadde også Danmark slått Frankrike og da var det intet å gjøre.

#### Resultater:

Sverige—Norge 61—50.  
Danmark—Frankrike 92—47.  
Østerrike—Belgia 74—64.  
Finland—England 71—56.  
Tyskland—Island 55—54.

#### Sluttstilling:

1. Danmark	17	739—537
2. Sverige	17	637—500
3. Belgia	14	709—626
4. Frankrike	13	592—547
5. Irland	13	583—556
6. Norge	12	569—602
7. England	11	614—609
8. Østerrike	11	597—664
9. Island	9	522—655
10. Finland	8	586—714
11. Tyskland	6	524—682

De danske damer fortjener stor honor for sin innsats. De ga aldri opp, men spilte hele tiden på den sjansen de hadde. Merkelig nok hadde de sine tap bare mot sine naboland Sverige og Norge. Og prestasjonen blir ikke mindre når man vet at Danmark spilte alle sine kamper uten utskiftning.

Sverige gjorde også en flott innsats. Aldri har vel Sverige vært nærmere et EM i dameklassen enn da svenskene ledet med 4 poeng foran danskene i sluttspurten. Men kanskje laget falt på kondisjonen. «Det kan lett tenkes at sjansingen med å la Zachisson—Järpner bare spille 2 halvleker under hele turneringen har vært en feilspekulasjon», sier således Lars Derkert i sine kommentarer.



# Noen blomster før de visner

Av Norsk Bridgeforbunds president R. HALLE



Det var i Stockholm under kongres- sen for to år siden at vi fikk tildelt arrangementet av Europamesterska- pet 1958. I Amsterdam året i for- veien hadde vi markert vårt ønske om å få mesterskapet til Oslo, og fått et slags foreløbig tilsagn om det. Men i Stockholm gikk det ikke så glatt som vi trodde. Jeg minnes at Bjørn Larsen sa til meg like før vi trådte inn i møtelokalet: «Jeg er redd for at de tar det fra oss!» Og det var såvidt han ikke fikk rett. En ny kandidat hadde dukket opp på are- naen, og en meget sterk sådan: Bel- gia. Belgierne påberopte seg verdens- utstillingen i Brussel samme året, og det lot seg ikke nekte at det ville være en ekstra attraksjon. Dertil kom, sa belgierne, at de ville kunne finansiere Europamesterskapet i forbindelse med utstillingen, men ikke siden.

Det som gjorde debatten så dra- matisk, var at begge de belgiske re- presentantene hadde forsovet seg. Da møtet ble satt, var de ikke til stede. Jeg gledet meg av fullt hjerte, nå skulle Oslo seire uten noen vanske- lighet. Men det ble vanskelig nok, og det skyldtes i første rekke Herman Dedichen, E.B.L.'s nylig avdøde ge- neralsekretær, som straks tok ordet og gjorde oppmerksom på belgiernes fravær. Det ville ikke være fair, sa han, å drøfte spørsmålet uten at deres standpunkt var representert, hvorfor han ville tillate seg å anføre hva bel- gierne ville ha påberopt seg hvis de hadde vært til stede. Dermed gjorde

han seg til belgierne talsmann og plederte deres sak med en dyktighet som jeg skjønnte måtte gjøre et sterkt inntrykk på forsamlingen. Da bel- gierne omsider innfant seg, kom de til et dekket bord. Dedichens rett- ferdssans hadde banet veien for deres synsmåter, og det var bare en fordel å få dem fremført av en nøytral re- presentant, og dertil i Dedichens ele- gante form. De to belgierne, begge utmerkede representanter for bridge- sporten i sitt land, satte nå alle kluter til og fikk flere med seg. Blant annet representanten for Libanon, en meget veltalende og gestikulerende advokat, som kategorisk erklært at han nylig hadde vært på en internasjonal jurist- kongress i Oslo og at han ikke for noen pris ville tilbake til den byen! Jeg spurte ham etter møtet om grun- nen til hans utbrudd, og han svarte prompte og meget forarget at han under hele Oslooppholdet måtte bo på et avholdshotell. Men så har han heller aldri gjort seg særlig gjeldende som bridgespiller.

Men det var også mange som talte for Oslo, bl. a. alle de skandinaviske representanter, hvorav særlig den finske grev Burghard Vitzthum von Eck- städt hadde et energisk og virknings- fullt innlegg. Av de norske var bl. a. æresmedlemmene Johannes Brun og N. M. Nielsen i ilden, og da selveste presidenten baron Robert de Nexon i slutten av debatten tok vårt parti, fordi det faktisk forelå et løfte til Oslo, visste jeg at det ville holde.



Forberedelsene begynte så å si i samme øyeblikk avgjørelsen var falt. To år er ingen lang frist når det gjel- der et arrangement av en slik stør- relsesorden, og jeg tør si at vi brukte tiden så langt det lot seg gjøre når

man har sitt sivile arbeide å skjømte. Det grunnleggende var naturligvis finansieringen, som andre land har kunnet løse dels ved stats- eller kom- munetilskudd og dels ved landsomfat- tende lotteriinnsamlinger, mens vi var avskåret fra begge deler. Det sto da klart for meg at den eneste farbare vei under nedadgående konjunkturer måtte være en publikasjon av kvali- tetsmessig meget høy standard, en revy over norsk og internasjonal brid- ge, som kunne tjene som en nyttig oppslagsbok, med førsteklases utstyr og et opplag som tilfredsstillt beho- vet også på lengere sikt. Ikke minst våre utenlandske gjester var meget imponert over dette verk, som William Herseth redigerte, Arne Ramn Johan- sen trykket, og Odd Syse og jeg teg- net annonser til, alt sammen uten noen slags godtgjørelse. Her vil jeg også nevne Wilhelm Rasmussen som skaffet annonser for et betydelig be- løp fra Bergen. Mange andre, særlig her i Oslo, hjalp til med annonseteg- ningen og på annen måte når det gjelder denne vår største inntekts- kilde, men plassen forbyr meg å nevne dem alle. Som finanskomiteens for- mann fortjener imidlertid Odd Syse en ganske særskilt takk, fordi han gjorde langt, langt mer enn man med rimelighet kunne kreve eller vente, og fordi han også på en rekke andre måter, både før og under turneringen, bl. a. som en ypperlig seremonimester og administrator, vesentlig bidro til det gode resultat.



Det er et farlig kapittel jeg her har innlatt meg på, begynner man først å nevne navn, vet man ikke hvor man skal slutte. Et arrangement som dette er imidlertid ikke bare finan- ser og økonomi. Det er også alt mul- lig annet, og da naturligvis først og fremst en bridgeturning. Den ble fra norsk side utmerket ledet av vårt turneringsutvalgs utrettelige formann Jørgen Elvig; et ganske fremragende arbeide ble levert av Otto Berggrav, som komponerte og konstruerte det material-tekniske utstyr i Handels- standen; mens Wilhelm Myhren med aldri sviktende pågangsmot organi- serte og administrerte vårt fortreffe- lige assistentkorps. Her var også Per

Elind en meget nyttig mann, rent bort- sett fra at han som Osloretsens for- mann villig stillet hele sin organisa- sjon til vår rådighet. Ambjørg Amund- sen var energisk og iderik i en rekke forskjellige funksjoner, hennes innsats i innkvarteringskomiteen var bare en av dem. Bjørn Larsen nevner jeg til slutt. Det er nå en gang en sekre- tærs skjebne å ta imot kritikken når noe klikker og la hyldenesten gå seg forbi når han kanskje fortjener den frem for noen. Jeg vil bare ha sagt at mitt samarbeide med ham hele tiden var det aller beste, og at jeg ikke tør tenke på hvordan det kunne ha gått hvis jeg ikke hadde hatt ham ved min side.



Nå kan man naturligvis spørre om det hele var så vellykket at det er noen grunn til å strø om seg med blomster slik som jeg her er kommet i skade for å gjøre. Men det spørs- målet er ikke Norsk Bridgeforbunds ledelse den rette til å svare på. Jeg vet bare, at mens jeg nå sitter og skriver disse linjer har jeg en bunke med avisutklipp fra en rekke for- skjellige land liggende foran meg, om årets Europamesterskap, og en kan- skje enda større bunke med takkebrev fra dem som personlig tok del i det. Og her er det flere blomster enn noen kan ha godt av, derfor har jeg prøvet å fordele dem etter beste skjønn og evne. For når alt kommer til alt er ingen uunnværlig når det gjelder et tiltak eller et løft som dette, hverken Syse eller Larsen eller presidenten, og da aller minst den siste, som bare spilte kort, og det ovenkjøpet meget dårlig, istedet for å ta seg av alle de representasjonsplikter som påhvilde ham og som han så totalt neglisjerte i all sin norske sorgløshet. Nei, uunn- værlig er ingen, ikke en gang det bridge-rama som ble vår andre red- dende inntektskilde nest etter publi- kasjonen, og dertil en stor attrak- sjon. Europamesterskapet 1958 var et teamwork som ble mulig fordi det sto en sterk og levende organisasjon bak. Det var Norsk Bridgeforbund som var arrangøren, og det var Forbundet som sådant, som besto sin prøve, hvis det da virkelig gikk så godt som vi inn- biller oss. Over til side 53.



## «Hvem er hvem» på billedsiden

De ypperlige tegningene på omstående sider ble behørig påskjønet av deltagerne i Europamesterskapet da «Bridge» på banketten kunne bringe sitt 8 siders spesialnummer med alle resultater i begge klasser, totaloversikt og en rekke nyheter av interesse for deltagerne. I betraktning av at det år ikke ble utgitt noen spesiell «Bulletin» var dette tiltaket tydelig populært!

Tegningene som TARALD-TEGNING, Tøyengata 9, Oslo, hadde den største ære av, ble omgående bestilt til utlandet! Vi skal her gi de av våre lesere, som ikke har hatt anledning til å stifte bekjentskap med Europamesterskapets forgrunnsfigurer, en orientering om «Hvem er hvem».

Øverst i høyre hjørne finner De selveste mr. Goren som avla mester-skapet et langt besøk og den opptatte herren som løper ut av bildet like under ham er Tournament Director van den Borre, Belgia — en av de mest markante profiler i internasjonal turneringsbridge. Aller nederst i hjørnet, med «Tarald-tegnings» signatur, finner De australieren Sullivan på tegneblokken.

Den velformede mannen med sigaretten er Jan Wohlin og snur De ham opp-ned finner de en annen svensk tungveker advokat Tore Ljunggren, lagkaptein for det svenske damelaget. Disse herrer er iallfall ikke slankere enn tegneren så dem!

Ved siden av mr. Goren ser De (mot mørk bakgrunn) italieneren Beladonna i et temperamentsfylt øyeblikk. Og like under ham finner De Englands grand old player Harrison-Gray med sin uadskillelige snadd. Askebegeter på bordet lar ane at hans makker Truscott og egypterne Trad (nærmest Wohlin) og turneringens kanskje mest populære deltager Nassif også styrker nerver og konsentrasjon med noen sigaretter.

Helt nederst under dette bordet finner De svensken Anulf som med hånden på haken interessert studerer sine kort og Norsk Bridgeforbunds

president Halle med «fighting face».

Bordet nederst i venstre hjørne viser Schapiro som holder seg i en stål lampe samtidig som han viser sine kort til tilskuerne og hans makker Terence Reese. Den lure mannen nederst i venstre hjørne er franskmannen Pariente og hans makker er den nye franske stjernespilleren Svarc. Assistenten ved bordet er A.B.C.'s Nickelsen.

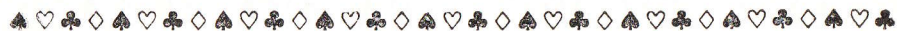
A.B.C.'s Nickelsen. — Og så gjenstår bare herrerne øverst til venstre. Mannen som holder seg om haken lengst til venstre er verdensmesteren D'ALELIO, den store herren midt på bordet er hollenderen FILARSKI og den lille karen som sitter tilbakelenet med en sigarett er «Il professore» CHIARADIA.

## Havna-turneringen

Selv om Europamesterskapet i Oslo har dominert bridgeinteressen den siste tiden, så har allikevel de vanlige sommerturneringene gått sin gang. Nede på Tjømo hadde 56 par satt hverandre stevne til den årlige Havna-turnering i Rolf Bøes, H. Carlsens, A. Knappens, Sv. Ringstads og Anton Tollefsens gode regi. I år ble det 3-dobbelt Holmestrandseier. Det spilles god bridge i Holmestrand og resultatet bør være en kjærkommen oppmuntring til økt innsats.

Premielisten:

1. Pettersen—Syvertsen, Holmestrand 3523 p.
2. Syvertsen—Syvertsen, Holmestrand 3390 »
3. Andersen—Jacobsen, Holmestrand 3353 »
4. Finnevold—Hoie, Stavanger 3337 »
5. Håkenstad—Sigstad, Hønefoss 3324 »
6. Giercksky—Nielsen, Oslo 3302 »
7. Schröder Nielsen—Sæther, Oslo 3263 »
8. Johnsgård—Vestad, Tønsberg 3253 »
9. Gjerulf—Ivarson, Oslo 3243 »
10. Bang—Kyllingstad, Tønsberg 3242 »



HENNING RIISE:

## Europamesterskapet — Impulser og analyser



«Nå er det endelig over!»

Jeg husker ikke hvem som kom med utbruddet, men jeg mistenker generalsekretær og primus motor i E.M.-arrangementet, Bjørn Larsen for iallfall å ha tenkt dette, da vi lørdag middag sto i trappen og betraktet tavlene med alle resultatene. For sannelig må det hele ha vært litt av en påkjønning i disse 12 hektiske dagene, da Oslo lå i brennpunktet for en hel verdens bridgeinteresse, og telefontrådene uopphørlig glødet utover kontinentet.

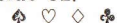
Det er så mangfoldige inntrykk som sitter igjen etter dette gigantarrangementet at det vel vil bli vanskelig å finne noen rød tråd når jeg i det følgende skal prøve å gi et bilde av det

som etter min mening var noe av det viktigste som skjedde under E.M.

Vi fikk glimtvis oppleve smakebiter av bridge, utført med en slik raffinert virtuositet at vi aldeles fascinert satt og sa til oss selv: «Dette kan ikke være mulig». På dette område var det særlig franskmennene Jais—Trezel og engelskmennene Reese—Shapiro som førte an; fire gudbenådede kortkunstnere, hvis bridge stundom grenset til det helt geniale. Men bak disse sto det frem et team som med usvikelig sikkerhet og jevnhet førte hjem seier etter seier for tilslutt å overskygge selv disse fire gigantene.

Italienerne brukte kanskje ikke trommestikkene altfor meget i denne turneringen, men de viste en blendende

Forts. fra side 51.



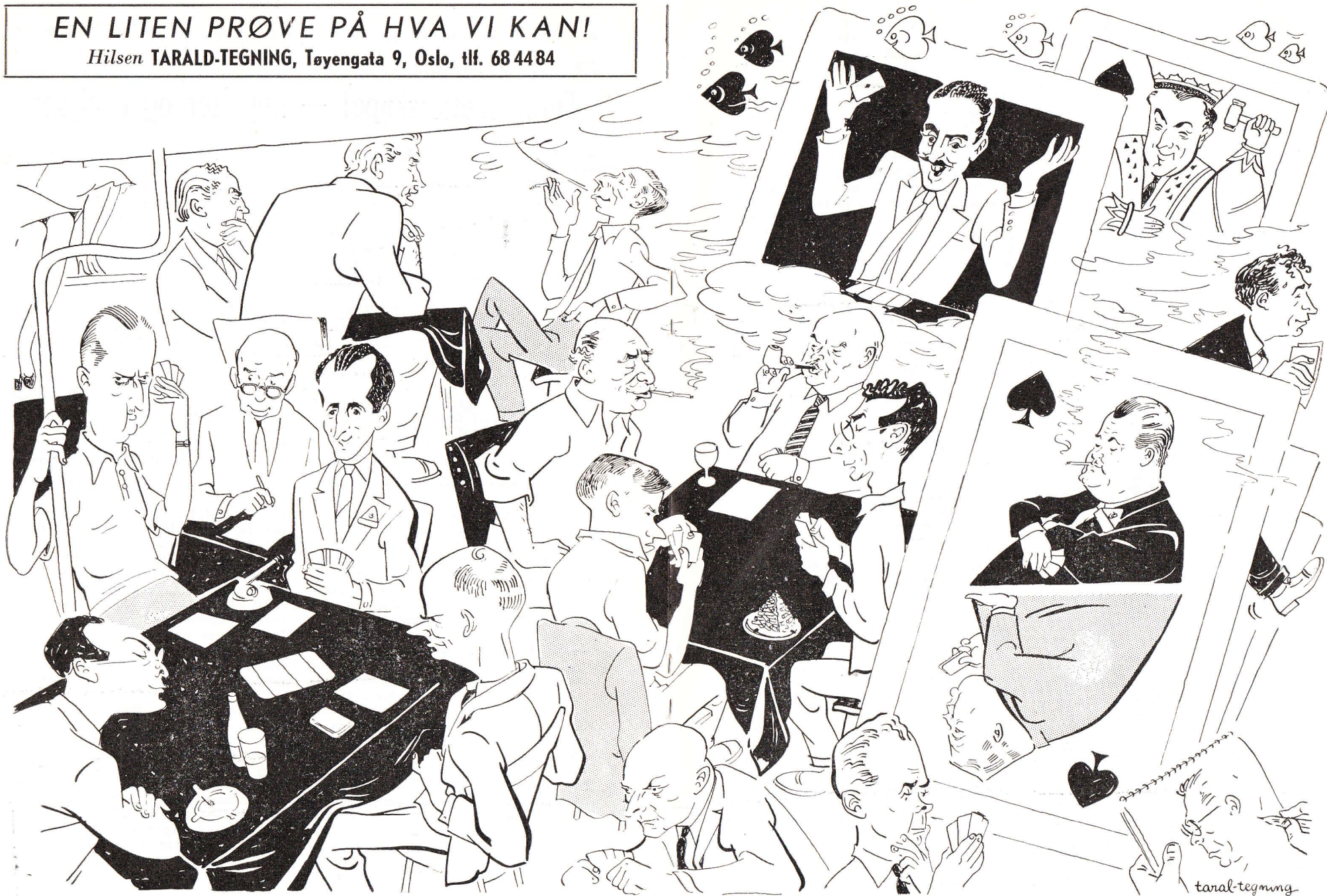
Det som jeg på Forbundets vegne må se som et særlig oppmuntrende lyspunkt i forbindelse med dette arrangement, var mottagelsen på Rådhuset til slutt, der hovedstadens ordfører Rolf Stranger var vår vert. Ikke først og fremst fordi denne tilstelning var så tvers gjennom festlig og verdig, i Rådhusforvalter Georg Falsens (forøvrig en av Norsk Bridgeforbunds stiftere fra 1932) sikre regi. Heller ikke fordi denne avslutning sparte oss for et meget betydelig beløp, som vi ellers hadde måttet ofre på en mer eller mindre banal restaurantbankett, med langt mindre deltagelse og uten den stilfulle særnorske rammen som bare Rådhuset i Oslo kunne gi ved en slik anledning. Men først og fremst fordi det i denne innbydelsen fra Oslo formannskap til over 400 bridgeentusiaster fra alle land, og i ordfører Strangers personlige innsats, i hans

forståelsesfulle tale både ved åpningen og avslutningen og i hans villighet til på hovedstadens vegne å stå som dette Europamesterskaps beskytter, ligger en anerkjennelse av bridge-sporten og dens sosiale misjon som vi aldri tidligere har møtt fra norske myndigheters side. Vi håper at det som her er skjedd innvarsler et omslag, og vil bane veien for et mer positivt syn på bridgen blant våre politiske og kommunale autoriteter.

Den som etter festen i Rådhuset kom til å passere Studenterlunden på sin hjemvei, vil neppe være i tvil om hvor påkrevet det er å knytte norsk ungdom til andre former for tidsfor-driv enn den som demonstreres ved nattetid i dette strøk, flankert av hovedstadens rådhus, Oslo universitet, Nationaltheatret og Norges Storting. Ære være bridgen som har gjort sitt til å redde så mange ungdommer fra et slikt miljø og fra en slik nedverdige.

# EN LITEN PRØVE PÅ HVA VI KAN!

Hilsen TARALD-TEGNING, Tøyengata 9, Oslo, tlf. 68 44 84



sikkerhet parret med et teamwork som tilslutt fikk oss til å si: *Disse seks er mestrene* tross alt.

♣ ♥ ♦ ♣

Skal man finne frem årsakene til seieren, altså ting som karakteriserer det italienske lag, vil jeg peke på følgende:

De har en disiplin og en lagånd som neppe kan bli bedre. Deres ypperlige lagkaptein, Perroux, som sikkert betyr meget for laget, har en uinnskrenket myndighet, og spillerne føyer seg 100 % etter hans disposisjoner. Et eksempel: En av de italienske spillerne, Belladonna, hadde i pausen under en match kjøpt et glass vin i restauranten. Perroux kom til og tok ganske rolig glasset ut av hånden på italieneren. Ingen antydning til protest fra Belladonna. Man kan mene hva man vil om denne form for umyndiggjørelse av spillerne, men det gir i et blinkskudd disiplinen og prinsippene innen laget. Enn videre er de alle sammen udelte sympatiske med en uforglignelig spillekultur og et humør som gir dem et psykisk overskudd vis a vis sine hårdeste konkurrenter.

Italienernes *utspill* er jo velkjente, men jeg tror likevel det kan være verdt å dvele litt ved dem, for også her bør vi ha endel å lære. Foran utspillet, tar de nesten alltid en pause, hvori de på basis av motspillernes, eventuelt makkers meldinger prøver å danne seg det best mulige bilde av spillerens hånd. På dette område tror jeg de ligger klart foran sine øvrige konkurrenter, og om utspillet ikke bestandig treffer blinken, ligger det alltid et lysende klart og logisk resonnement bak. At dette tankearbeid etterhvert også kan falle lettere p. g. a. rutinen er klart, men hvor mange timers nitid trening har ikke fimpussingen av denne detaljen kostet laget? Hvor mange av oss har vel den mentale energi til gang etter gang, på grunnlag av en gjennomgripende analyse av meldingene, å trekke det rette kort ut? Utspillet er ikke bare et nødvendig onde som mange mener, men tvertimot ofte den eneste fordel forsvaret har.

Italienernes *meldesystem* har jo fått en viss motbør p. g. a. dets angivelige unatur, men ser man bort fra pare

Belladonna—Avarelli melder faktisk de fire andre italienerne relativt normalt. De har sin kunstige kløveråpning med kontrollvisende svar, hvor etter meldingsforløpet i annen runde tar en naturlig vei. Prinsippet her er altså først å vise styrken, deretter fordelingen. Deres kunstige reversemeldinger virker også ved første øyekast litt forvirrende, men er i all enkelthet direkte hentet fra det franske canapésystemet og at det virker meget presist har vi jo fått en overveldende demonstrasjon av. Jeg tror likevel at systemet kan være sårbart i en del situasjoner forutsatt man bare er helt klar over hvor motstøtene skal settes inn.

*Jevnheten* innen laget er også frapperende. Mens man i ethvert annet team kunne peke på sterke og mindre sterke punkter, var de tre italienske parene temmelig jevngede, dog med et pluss til Avarelli—Belladonna som imponerte stort i fishbowlen.

Fem par skilte seg tydelig ut i turneringen, Reese—Shapiro, Jais—Trézel, samt de tre italienske parene.

Tre lag dannet en klar tetgruppe, Italia, Frankrike og England. Nivået i turneringen var forøvrig ujevnt, og sannsynligvis noe svakere enn ventet.

♣ ♥ ♦ ♣

Hvordan skal så vårt lags plassering og innsats vurderes i denne sammenheng?

Lagets slagkraft ble jo sterkt svekket på bakgrunn av de beklagelige forfall som innløp, og har man dette for øyet mener jeg at plasseringen avgjort avtvinger respekt. Innsatsen var riktignok ujevn, men viljen til å yte noe var ofte tilstede.

Gledelig nok var debutantene fra Sandefjord, *Roy Johansen* og *Reidar Larsen* vårt avgjort beste par, med en støhet og en innsatsvilje som gang på gang bragte gode resultater. Nielsen—Nielsens andre halvrunder mot Frankrike og Italia var til gjengjeld vårt lags sterkeste prestasjoner. Men for å plasere seg i et E.M. er det ikke nok å spille i pari — iallfall ikke for norske lag. Spillerne må ha et *overskudd* av frisk innsatsvilje og fighterånd uten å være belastet av noe som helst annet enn nettopp bridgen. Det var dette overskuddet vårt lag manglet, men

man bør kanskje ikke kritisere for sterkt av den grunn. Alt i alt: En jevnt bra prestasjon.

♣ ♥ ♦ ♣

Arrangørene var dessverre ikke udelte heldige med kamprekkefølgen. Favorittene møtte hverandre på et tidlig tidspunkt i turneringen, og publikum ble derfor snytt for den stigning i matchprogrammet som en mer gunstig trekning ville ha bevirket. Hovedkampen kom allerede til å stå i annen runde mellom titelforsvareren Italia mot Frankrike. Her klarte franskmennene Jais—Trézel ved utpekerte taktiske meldinger delvis å utmanøvrere det italienske storpåret Belladonna—Avarelli. Jeg skal i det følgende gi noen glimt fra denne kampen:

♠ D 10  
♥ E K Kn 6  
♦ 10 9 8 2  
♣ 9 8 7

♠ K 2  
♥ 8 5 4 3  
♦ Kn 7  
♣ K D 5 4 3

N	
V	Ø
	S

♠ 9 8 6 5  
♥ 10 2  
♦ Ess D  
6 5 4 3  
♣ 10

♠ Ess Kn 7 4 3  
♥ D 8 7  
♦ K  
♣ Ess Kn 6 2

Jais—Trézel sitter Ø—V. Belladonna—Avarelli N—S. Alle i scenen, og Øst gir.

Ø	S	V	N
1 ru.	dobler	1 gr.	dobler
2 ru.	p	p	dobler
p	p	p	

Utspill ble hjerter, som Jais trumfer tredje gang. Kløver til kongen som får beholde stikket og kløver til trumf. Inn på spar K og ny kl. til trumf. Spar, og Nord kommer inn og returnerer trumf. Etter lang betenkning topper Jais med esset og kongen faller. Spar til trumf knekt og Jais må også få trumf D. 8 stikk. Ved det andre bordet spilte Svare—Pariente 3 gr. med 10 stikk som Nord—Syd.

Et par spill senere melder Jais—Trézel 6 kløver, hvor Siniscalco—For-

quet svært passivt stopper i 4 hjerter. Jais har følgende kløverfordeling uten tapere i sidefargene:

A Kn 8 2      D 7 6 5 4

Hvordan vil De spille kløveren mest mulig safe?

Jais går inn på hånden og trekker kl. D. Dette safespill gardere ham mot tap av to stikk med K 10 9 3 hos Syd. Sitter kløveren i Nord kan ikke kontrakter vinnes i praktisk bridge. I det aktuelle tilfelle satt Syd med kl. konge singel, så man kunne tydelig høre skuffede utbrudd fra salen!

Den virkelig store dramatikken oppsto i dette spillet: Jais—Trézel har følgende kort:

Trézel	Jais
♠ 9 6 5	♠ 7
♥ Ess D 9 7	♥ K Kn
♦ Ess D 7 2	6 5 3 2
♣ Ess 2	♦ K 10 9 8
	♣ K 7

Jais åpner med 1 hj., mellomhånden passer og Trézel svarer 2 ru. Nord melder 2 sp. i sonen, Jais og Syd passer. 4 hj. hos Trézel som passes ned av Jais, men Syd stamper i 4 spar. Hva tror De nå Trézel meldte?

Han meldte 6 hj!! — tilsynelatende helt inkonsekvent, men vel en av de mest geniale taktiske meldinger som ble avgitt under E.M. Selvfølgelig håper Trézel nå på single spar hos makker, men meldingen er like meget en sjokkbehandling av hans italienske motspillere. Hvor deprimerende må det ikke være for dem å oppleve at 6 hj. står? Kan ikke et slikt trekk fra Trézel influere på en eventuell senere stampevurdering hos italienerne, kort sagt bringe dem litt ut av stilen? I det foreliggende tilfelle stjal Jais annen sparrunde og tok senere rutervarianten riktig vei. (Kn. fjerde satt hos Syd).

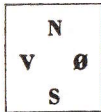
I det lukkede rom ble spillet om mulig ennå mer dramatisk. Her endte også Forquet i 6 hj. og fikk to ganger spar ut. Etter å ha trumfet ut legger Forquet opp kortene idet han deklarerer at resten står! Stort røre! Turneringsleder blir selvfølgelig tilkalt, og da ru. kn. sitter fjerde blir spillet selvfølgelig dømt en bet. Nesten utrolig gjort av en verdensmester!

Et nydelig spill gjennomførte Trézel her:

- ♠ K 10 9 5
- ♥ K 10 6 5 3
- ♦ Ess 9 3
- ♣ 7

Trézel

- ♠ D 7 2
- ♥ D 9 4 2
- ♦ K D
- ♣ Kn 10 6 2



- ♠ Ess Kn 3
- ♥ Ess
- ♦ Kn 8 6 5 2
- ♣ K 9 5 3

- ♠ 8 6 4
- ♥ Kn 8 7
- ♦ 10 7 4
- ♣ Ess D 8 4

Trézel spiller 2 gr. etter hjerteråpning hos Nord og får ut ru. 3. Han får beholde K D i ruter og skifter til kl. Kn. Syd kommer inn på kl. D og spiller hj. 7 til bordets ess. Bordet spiller kl. K som Syd stikker med esset og spiller hj. Kn D K og bordet legger en ruter. Nå er situasjonen:

- ♠ K 10 9
- ♥ 10 6 5
- ♦ Ess
- ♣ —

- ♠ D 7 2
- ♥ 9 4
- ♦ —
- ♣ 10 6



- ♠ Ess Kn 3
- ♥ —
- ♦ Kn 8
- ♣ 9 5

- ♠ 8 6 4
- ♥ 8
- ♦ 10
- ♣ 8 4

Nord er innspilt, og fortsetter med liten hj. Trézel kaster bordets kl. 9 og spiller spar til Kn. Deretter følger kl. 5 og finesse med sekseren. På siste kløver er Nord skvist i tre farger. Han må legge spar, ellers får spilleren resten, og Trézel tar to sparstikk. 9 stikk!

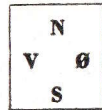
Et briljant italiensk utspill: Nord skal spille ut etter følgende meldinger:

V	Ø
1 ru.	3 ru.
3 hj.	3 gr.
4 ru.	5 ru.

Han har: ♠ Kn 4  
♥ Kn 8 5  
♦ Ess 10  
♣ D 9 7 6 4 2

Italieneren spilte ut sp. Kn! Hvor drepende dette var kan De se ved å studere spillerens kort:

- ♠ Ess 8 5
- ♥ K 10 9 6 3
- ♦ K D 8 7 4
- ♣ —



- ♠ 7 6 2
- ♥ 7 2
- ♦ Kn 9 6 5 2
- ♣ Ess K Kn

2 bet.

Reese—Shapiro viste her sin klasse mot Danmark:

Ingen i sonen, og Syd (Shapiro) er giver. Han åpner med tre hjerter og Vest sier pass. Som Nord har Reese følgende hånd:

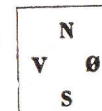
- ♠ —
- ♥ K 8 5
- ♦ Ess 9 5 3 2
- ♣ 10 9 6 5 3

Hva melder De?

Reese meldte 4 gr!! Øst passet, Shapiro 5 kl. Nå sa Reese 5 hj og Shapiro gikk to udoblede bet. Motparten har en utapelig 6 spar i kortene.

Reese—Shapiro på ny (mot Tyskland). Tyskerne har:

- ♠ K 8 4 3
- ♥ Ess D Kn 10
- ♦ K 10 5
- ♣ K 8



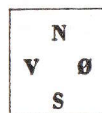
- ♠ Ess Kn 5 2
- ♥ 4 3
- ♦ Ess D 6
- ♣ Ess 9 5 2

Alle i sonen.

N	Ø	S	V
1 ru!!	dobler	p	2 hj.
p	3 gr.	p	4 gr.
p	6 gr.	p	p
p			

Syd spiller ut hj. 2 og bordets 10 far stikket, Nord legger hj. 7. Liten spar fra bordet, D, esset og liten hos Syd. Liten hj. til D som holder, Nord legger hj. 6. Nå tar von Dewitz tre ganger ru., Syd er renons tredje gang og legger en liten kløver. Von Dewitz tar to runder kløver og alle følger. Deretter spar kn. Nord er renons og legger hj. 2, sp. K og Nord legger ruter. Nå er stillingen:

- ♠ 8
- ♥ Ess D



- ♠ 5
- ♥ —
- ♦ —
- ♣ 9 5

- ♠ 10
- ♥ K
- ♦ —
- ♣ ?

Hele spørsmålet er selvfølgelig om



Inne i «glassburet» spillerne fra venstre: «Il professore» Chiaradia, Boris Schapiro, D'Alelio og Terence Reese. Bak ryggen på D'Alelio ser man gjennom spillglassruten en tilskuer ute i salen. Den kvinnelige «recorder» til venstre er fru Bodil Voss.

Syd har en liten hj. ved siden av K. Da må han spilles inn i spar.

Etter lang betenkning tar von Dewitz opp en mynt og knipset den opp i luften, idet han sier henvendt til Shapiro: Krone — liten spar, mynt — hj. ess. Mynten faller ned på kroner, og von Dewitz spiller en liten spar. Galt valgt, Shapiro kommer inn på sp. 10 og tar beten med kl. da. Den forlosende replikk kommer fra Leif Christiansen som har iaktatt det hele: «De karene påvirker selv mynten!»

Til slutt et par pussige italienske meldingsforløp mot Danmark. Italia Nord—Syd.

N	Ø	S	V
		1 kl.	3 kl.
4 kl.	5 kl.	5 hj.	pass

Resultatt 11 stikk! Blinkskudd!

I det neste spillet fikk Italia melde i fred og ro, og nådde 6 gr. på følgende selsomme måte:

N	S
1 kl.	2 kl.
2 gr.	3 gr.
4 gr.	5 gr.
6 gr.	

12 stikk!

På grunn av de mange henvendelser tillater vi oss herved å meddele at

**William B. Herseths**

## Oslosystemet i moderne Vienna

nå er utsolgt.

Interesserte viennaspillere henvises til *Herseths*:

**Vienna-leksikon**

Pris kr. 3,50 portofritt fra

**BRIDGEFORLAGET**

Frognerveien 28,  
Oslo.

# Bjørn Latsen's mening om:



## Arrangementet av EM.

Redaktøren har dennegangen bedt meg fortelle litt om det som foregikk bak kulissene i årets EM.

For å begynne med begynnelsen så startet det hele i Stockholm 1956. President Halle måtte da kjempe en hard kamp med Belgia om arrangementet. Jeg skal villig innrømme at det var med en viss forskrekkelse jeg fikk vite at EBL foretrakk Norge som arrangør. Fra det øyeblikk av var faktisk arbeidet med årets mesterskap i gang.

Grunnlaget for en vellykket gjennomføring av arrangementet var presidentens fabelaktige evne til å finne de rette mennesker til de forskjellige verv. «Rette mann på rette plass», kan en gjerne sette som motto over hele arrangementet. Det kan jeg uttale meg om, som hadde anledning til å se det oppfrende arbeid som alle assistenter og hjelpere utførte, og her er det på sin plass å gi den store armé av *anonyme* trofaste slitere den høyeste anerkjennelse. Hva det ble utført av storinnsats av alle de små hjul i arrangementet er intet mindre enn beundringsverdig.

Det første problemet vi sto overfor var naturligvis finansene. Finanskomiteens formann Odd Syse, foruten presidenten og Arne Ramn Johansen dannet arbeidsutvalget i denne viktige komiteen. Det er alminnelig kjent at de gjorde et utmerket arbeid, men det er vel trolig at også disse herrer ville blitt forskrekket, hvis de på forhånd hadde hatt kjennskap til at utgiftene ville overstige kr. 100 000,—

i kontanter, bortsett fra de mange og kostbare gavene. Likevel er det et faktum at EM 1958 ikke vil koste forbundet mer enn det vanligvis koster å sende våre lag til utlandet.

Få vet at den store suksessen BRIDGERAMA krevet et stort og omhyggelig forarbeid. Otto Berggrav som hadde ansvaret for all innredning, høytaleranlegg, hustelefoner, sentralbord, bygging av tribuner og sist men ikke minst BRIDGERAMAET overlot intet til tilfeldighetene. Basert på de italienske originaltegninger, konstruerte han BRIDGERAMAET inn i den rammen Handelsstandens lokaler ga. Og ikke nok med det: hver stol, hvert bord og hvert apparat var nøyaktig inntegnet på plass så all montering kunne foretas på basis av nøyaktige arbeidstegninger i samtlige rum!

Per Elind og Wilhelm Myhren hadde den utakknemlige oppgaven å sørge for et tilstrekkelig antall kyndige assistenter. Dimensjonene var større enn de fleste kan tenke seg — det var 85 mennesker i arbeid hver runde, og det var 17 runder i åpen klasse! Og de hadde litt av hvert å henge fingrene i. For å nevne ett eneste tall: Bare av den typen trykksaker som kortene ble notert på gikk det med 55 000 ark — jo da, *fem og femti tusen ark!* Ute i verden er det vanlig å få betydelig utenlandsk hjelp av assistenter for å få det hele til å løpe rundt. I Wien f. eks. nesten averterte arrangørene på forhånd etter assistenter. Vi fikk også tallrike tilbud fra

utenlandske assistenter, som var villig til å hjelpe til mot en eller annen form for godtgjørelse. Det var hyggelig å kunne svare at vi hadde tilstrekkelig med assistenter innen våre egne rekker. Og det er ikke mindre morsomt å kunne sitere hva formannen i EBL's turneringskomité, irlenderen David R. Pigot, skrev til oss umiddelbart før mesterskapets avslutning:

«... Gjennom min lange erfaring i mesterskap har jeg aldri hørt mindre klager — i virkeligheten slett ingen — over sen utlevering av kopier av spill etc. til spillerne. Assistentene ved bordene har også gjort sitt arbeid meget godt og vært på sine poster i god tid ved hver runde... Jeg må også nevne Deres dyktige folk i BRIDGERAMA. De er blitt dyktigere og dyktigere og deres hurtighet har forbausent meg. Jeg har ikke hørt om noen feil i BRIDGERAMA...»

Pressens makt er stor og det hjelper lite hvor godt et arrangement utvikles hvis man møter motbør hos pressen. Før EM tok til, ble det arrangert en pressekonferanse hvor de fleste Osloavisene og nyhetsbyråene var representert. Presidenten ga journalistene alle nødvendige opplysninger og det var av stor betydning for oss at pressen på forhånd var positivt innstillet. Mens mesterskapet pågikk fikk pressen all den service som tenkes kunne av våre presseattachéer Arild Feldborg, Erling Wagle og Hjørdis Andresen.

En rekke av deltagerne har gitt uttrykk for at de virkelig følte seg som gjester, og at de på alle måter ble hjertelig mottatt. Det viser at de oppnevnte vertskaper har skjøttet sin oppgave på en utmerket måte, og det er en glede å kunne sitere hva generalsekretær Heldring fra Nederland skriver til oss om dette:

«Tro meg: på gjestfrihetens område har dere satt en rekord som ikke vil komme til å bli slått på mange år.»

Men best av alt var det allikevel at vi arrangementsmessig holdt mål. Vi har alle grunn til å være fornøyd med kommentarene i det engelske Bridge Magazine: «Som ventet, hadde Norsk Bridgeforbund ansvaret for et førsteklasses arrangement, som fortjener den høyeste ros.»

## Problem? Klubben — —

Forts. fra side 70.

verne sitter fordelt 3—2. Mot 4—1 sits derimot må Syd bruke en trumf på hånden for å godspille kløverfargen, og det betyr at han til slutt må forsøke sparfinessen. Syd skal stoppe trumfingen etter to runder og straks trekke K D i kløver. Sitter kløverne 3—2, trumfes en spar for motpartens trumf tas ut, og spillet er vunnet. Sitter kløverne 4—1 med fire hos Vest (fire hos Øst gir bet), godspilles kløverfargen. Deretter tas motpartens trumf ut, og til slutt prøves spar finessen som må holde.

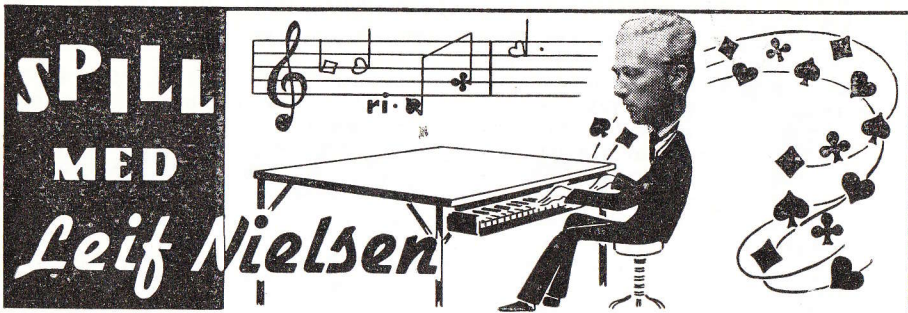
10 poeng for å spille som anført.

9. Her gjelder det bare å forsøke å peile inn motpartens honnører. Sitter spar Konge hos Øst, vinnes kontrakten med sparfinesse, mens en tapende kløver kastes på bordets fjerde ruter. Sitter kløver Ess hos Øst, er det riktig å kaste en spar på fjerde ruter, idet kløver Konge gir det tolvte stikket. Men hva skal Syd spille på? Han har ingen sikre holdepunkter for valg av spilleplan, men han kan undersøke sitsen for han bestemmer seg. Altså, etterat motpartens trumf er tatt ut, trekker Syd spar Dame fra bordet. Hvis Øst dekker, er saken grei. Dekker han ikke, skal Syd tolke dette slik at Kongen sitter hos Vest. Han går da opp med Esset, kaster spar Knekt på den fjerde ruter og spiller kløver mot Kongen.

10 poeng for å spille som anført.

10. Vinnerensjansene er ikke store. Den eneste mulighet er faktisk at Vest har to ruter og Ess Da tredje i kløver. Da vinnes spillet slik: Utspillet stikkes med Esset. Motpartens trumf tas ut, sparfargen elimineres og Syd tar for Ess Ko i ruter. Så følger kløver mot bordet. Vest er nødt til å stikke og er innspilt. Fortsetter han med spar, forsvinner rutertaperen på bordet, og ruterne godspilles. Og spiller han kløver, bruker bordet tierren, og fargen gir avkast for Syds tre rutere. 10 poeng for å spille som anført.





## EM-KAMP I: Nederland—Norge

Norske spillere i begge runder: Christiansen—Halle og Nielsen—Nielsen.

Nederland har et lag, som det står respekt av, de var jo også tippet å komme høyt opp på listen, så 8. plass var i grunnen en overraskelse for de fleste. De 3 parrene: E. Goudsmit—Cats, Filarski—Verboog og brødrene Kaiser har da også spilt mange fine kamper gjennom mange år. Vår kamp med dem kan ikke sies å ha vært særlig god, det ble nok vist en del god bridge, men det var feil på begge sider, dessuten var det 16 uavgjorte spill og en del som svingte med bare 1 poeng. Spill nr. 1 begynte dårlig for oss. Kortene var:

♠ E 8 6 3 2  
♥ 10 6  
♦ 10 5  
♣ E 5 3 2

♠ K 10 9  
♥ E D 5 2  
♦ Kn 9 6 4  
♣ Kn 4

N	
V	Ø
S	

♠ 7 5 4  
♥ K Kn 9 8 7 4  
♦ 7 3  
♣ D 8

♠ D Kn  
♥ 3  
♦ E K D 8 2  
♣ K 10 9 7 6

Hollenderne kom som Nord—Syd i 5 kløver, det var intet problem å få 6 trekk. De norske kom i 4 spar, som også står, men Nord spilte feil på slutten og gikk bet, 5 poeng til Holland. I neste spill gikk det bedre, takket være hollendernes canapé-meldinger. Vest åpnet med 1 spar i faresonen på følgende kort:

♠ 6 2  
♥ D 8 3 2  
♦ E K 9 7  
♣ Kn 5 4

♠ E Kn 9 7  
♥ K 9 7  
♦ —  
♣ E K D 9 8 7

N	
V	Ø
S	

♠ 8 5 3  
♥ Kn 10 4  
♦ D Kn 4 2  
♣ 10 6 3

♠ K D 10 4  
♥ E 6 5  
♦ 10 8 6 5 3  
♣ 2

Denne kontrakt ble han sittende med og gikk en bet, den kan nok fåes ved forsiktig spill, men kløverkontrakt er adskillig bedre. Ved det andre bordet åpnet den norske Vest med 1 kløver og Nord—Syd meldte seg fram til 3 ruter som Øst doblet; resultat 1 bet, 200 eller 3 poeng til Norge. Nå kom en serie med uavgjorte spill, foruten 2 poeng til Holland for 2 litt harde kontrakter hos de norske. Men i dette spillet ble norsk forsiktighet belønnet.

♠ Kn 10 9 6  
♥ E D 4  
♦ D 10 5  
♣ E 6 3

♠ 8 3  
♥ Kn 10 9 7  
♦ K 9 8 7 6 2  
♣ K

N	
V	Ø
S	

♠ E K D 7 5 2  
♥ 3  
♦ E 4 3  
♣ D Kn 2

♠ 4  
♥ K 8 6 5 2  
♦ Kn  
♣ 10 9 8 7 5 4

Ved begge bord meldte Øst—Vest 1 spar og 1 grand; men i neste runde sa hollenderen 4 spar, mens den norske nøyet seg med 3 spar, som ble passet ut. Øst fikk nesten den ideelle hjelp hos makker i ruter- og kløverkonge, men trumfen og ruterne satt skjevt så bare 9 stikk var et faktum, 190 o: 3 Poeng til Norge.

Det neste spill var fin bridge for begge de norske parenes vedkommende:

♠ 9  
♥ Kn 10 7 5  
♦ D Kn 3  
♣ Kn 10 6 4 3

♠ 3 2  
♥ D 2  
♦ K 10 7 4 2  
♣ E 7 5 2

N	
V	Ø
S	

♠ D 6 4  
♥ E K 6 4 3  
♦ E 5  
♣ D 9 8

♠ E K Kn 10 8 7 5  
♥ 9 8  
♦ 9 8 6  
♣ K

Begge Syd'er er åpnet i faresonen med 3 spar, meldingen gikk til Øst, den hollandske Øst prøvet 3 grand, mens den norske doblet (opplysende eller tentativt), Vest sa 4 ruter og Øst prøvet 4 hjerter. Den norske Syd spilte ut hjerter 9 (spilles spar ut står kontrakten), nå var 3 grand en håpløs kontrakt. Mot 4 hjerter spilte den hollandske Syd 3 ganger spar, og Nord—Syd kan ikke få mere enn 3 stikk, idet Øst i sluttspillet laget en pen skvis mot Nord (i kløver og ruter). En fulltreffer for de norske — 5 poeng. Det neste var av den farlige typen.

♠ 10 6 3  
♥ E  
♦ K Kn 10 7 6 5 4  
♣ D 7

♠ D 8 7 2  
♥ K D Kn 9 3  
♦ —  
♣ 10 9 8 5

N	
V	Ø
S	

♠ K Kn 5 4  
♥ 6 5 2  
♦ E  
♣ E K 6 4 2

♠ E 9  
♥ 10 8 7 4  
♦ D 9 8 3 2  
♣ Kn 3

Ved det ene bordet meldte hollenderne som Øst—Vest 4 spar, Nord—

Syd stampet ikke, og med hjerter ut ble det bare 4 trekk. Ved det andre bordet ble det livligere da Nord åpnet med 3 ruter, Øst doblet, Syd sa 5 ruter og Vest 5 hjerter (som kan betes), men den hollandske Nord bega seg ut i den tvilsomme stamp (ingen i faresonen) 6 ruter. Det ble 3 beter og differansen på 80 ga 2 poeng til Norge.

I neste spill var hollenderne igjen ute og stampet over en tvilsom kontrakt:

♠ Kn 4 3 2  
♥ E 6 2  
♦ K Kn 10 8 4  
♣ 8

♠ 7 5  
♥ D 8 7 4  
♦ E D  
♣ E K Kn 5 4

N	
V	Ø
S	

♠ E 9  
♥ K 3  
♦ 7 5 2  
♣ 10 9 7 6 3 2

♠ K D 10 8 6  
♥ Kn 10 9 5  
♦ 9 6 3  
♣ D

Meldingsforløpene var meget forskjellige ved de 2 bord. (Øst—Vest i faresonen). Norge Øst—Vest:

V	N	Ø	S
1 gr.	2 ru.	2 gr.	3 ru.
3 gr.	4 ru.!	pass	pass

Dobler.  
Resultat: 2 beter = 300.

Holland Øst—Vest.  
V N Ø S  
1 hj.! 2 ru. pass 2 sp.  
Pass! 3 sp. pass pass

Resultat: én bet. Netto: 250 = 4 poeng til Norge.

I neste spill gikk det ikke fullt så bra:

♠ 10 6  
♥ E D 8 5 2  
♦ E D 3  
♣ E K 3

♠ D Kn 9 5 2  
♥ K 10 6  
♦ K 7 2  
♣ 9 7

N	
V	Ø
S	

♠ E K 3  
♥ Kn 7 4 3  
♦ Kn 6 5  
♣ 8 5 4

♠ 8 7 4  
♥ 9  
♦ 10 9 8 4  
♣ D Kn 10 6 2

Med ingen i faresonen åpnet den norske Nord med 1 hjerter, som ble passet rundt, resultat 1 bet. Det begynte også slik ved det andre bordet, men Vest holdt oppe med 1 spar, Nord doblet og Syd meldte 2 kløver, dette var idealkontrakt. Syd fikk 4 trekk — resultat 4 poeng til Holland.

I det neste spill gikk den norske spiller bet i en 2 melding som den hollandske spiller fikk — 3 poeng til Holland; men så kom et spill hvor hollenderne var altfor forsiktige:

♠ ED 10 9 5 4  
♥ ED 10  
♦ E 5  
♣ 8 6

♠ 7 6  
♥ 9 8 4 2  
♦ KD 10 9 7 3  
♣ K



♠ 8  
♥ 7 3  
♦ Kn 6 2  
♣ ED Kn 7  
5 3 2

♠ K Kn 3 2  
♥ K Kn 6 5  
♦ 8 4  
♣ 10 9 4

Med alle i faresonen åpnet den hollandske Nord med 1 spar, som Syd støttet, men da Øst meldte kløver og Vest ruter, ble Øst sittende med 4 kløver, som han til og med fikk, mens de norske på Nord—Syd fikk melde i fred (nesten) da Nord åpnet med den sterke melding 2 kløver! Øst sa riktignok 3 kløver; men da Syd sa 4 kløver, kom 4 spar fra Nord, og 5 trekk var ingen vanskelighet, 780 eller 7 poeng til Norge. I det neste spill kom bare hollenderne i en heldig og frisk 3 grand:

♠ 9 6 2  
♥ D 10 8 6 5 4  
♦ K 9 6  
♣ 4

♠ KD 10 7  
♥ Kn 7 2  
♦ Kn 10 7  
♣ D 10 9



♠ E  
♥ E 9 3  
♦ E 8 4 3 2  
♣ K Kn 6 2

♠ Kn 8 5 4 3  
♥ K  
♦ D 5  
♣ E 8 7 5 3

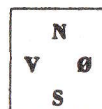
De norske på Øst—Vest spilte delkontrakt i ruter og gikk bet da Nord—Syd fikk stjålet i henholdsvis hjer-

ter og kløver, mens den hollandske Vest spilte 3 grand med hjerter i utspillet. Da Syd har kongen singel er forbindelsen mellom Nord og Syd brutt og 3 grand kan ikke nektes ved forsiktig spill. Et heldig spill for Holland, som fikk 5 poeng her.

Det neste var dårlig for Norge:

♠ K 10 7 2  
♥ Kn 5  
♦ K Kn 8 3  
♣ Kn 3 2

♠ 9 3  
♥ 9 7 3  
♦ 10 7 6  
♣ EK 8 7 6



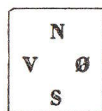
♠ 6  
♥ EK D 10  
♦ 8 6 4  
♣ E 9 4 2  
5

♠ ED Kn 8 5 4  
♥ 2  
♦ D 5  
♣ D 10 9 4

Øst—Vest var i faresonen, og ved begge bord ble selvfølgelig 4 hjerter meldt. Hollenderne fikk spille denne kontrakt, som akkurat gikk hjem. Ved det andre bordet stampet hollenderne (som så mange andre ganger), denne gang i 4 spar, som er en god stamp. Den norske Øst forsøkte 5 hjerter som ikke kan vinnes med spar ut. 6 poeng til Holland. I neste spill var hollenderne igjen litt vel harde:

♠ ED Kn 6  
♥ D 9  
♦ Kn 2  
♣ 10 7 5 4 2

♠ 9  
♥ E 10 5 4 3 2  
♦ ED 10 8 3  
♣ K



♠ K 10  
♥ 8 7 5 4 3  
♦ K 6  
♣ 9 8 9 8

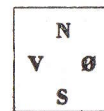
♠ 2  
♥ Kn 8 7  
♠ K 7 5 4  
♣ ED Kn 6 3

Hollenderne meldte som Ø—V 4 hjerter, som ikke kan fåes, selvom spar Ess og ruter konge sitter riktig, mens de norske spilte delkontrakt i spar og fikk 3 trekk, 190 eller 3 poeng til Norge. Det neste var et svingspill.

Det pussigste ved dette var at begge N—S-parene kom i 4 hjerterkontrakt.

♠ EK Kn 9 3  
♥ EK 9 7 3 2  
♦ 7  
♣ 6

♠ D 8 5  
♥ 8 4  
♦ Kn 9 6 5  
♣ K 10 5 2



♠ 10 6  
♥ D 6 5  
♦ EK 3 2  
♣ ED 9 7

♠ 7 4 2  
♥ Kn 10  
♦ D 10 8 4  
♣ Kn 8 4 3

Holland N—S:

N S  
2 hj. 2 gr.  
3 sp. 4 hj.

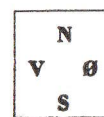
Norge N—S:

N S  
2 hj. 2 gr.  
3 sp. 3 gr.  
4 hj. Pass

Som man ser er 4 spar en enkel kontrakt, mens 4 hjerter er avhengig av behandlingen av disse farger. Den norske Nord benyttet et hjerterinntak til sparfinesse og fikk kontrakten, mens hollenderen prøvde å toppe begge fargene, ingen damer falt og hollenderen måtte gå bet. 6 poeng til Norge. Så kom et spill som ingen av oss glemmer så fort:

♠ E 9 7 4  
♥ 6 5  
♦ K 10 8 3  
♣ Kn 9 3

♠ —  
♥ D Kn 2  
♦ D Kn 6  
♣ D 10  
8 7 5 4 2



♠ D Kn 10  
♥ 8 6 5 3 2  
♦ 10 9 7  
♣ 7  
6

♠ K  
♥ EK 8 4 3  
♦ E 9 5 4 2  
♣ EK

Hvor de norske satt N—S gikk meldingene (Ø—V i faresonen):

Ø S V N  
3 sp. 4 kl. pass 4 ru.  
Pass 5 ru. doubler! pass rundt  
4 kløver er en sterk opplysende dobbeling. Det er ikke lett å melde 6 ruter her, når 5 blir doblet.

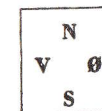
Ved det andre bordet fikk hollenderne melde i fred, og kom lett i 6

ruter med Syd som spiller.

Vest spilte ut kløver 7 og spilleren fikk stikket. Den hollandske Syd ante skjev fordeling. Sitter imidlertid trumfen ikke verre enn 3—1 er kontrakten opplagt. Men sitter den 4—0, og hjerteren skjevt er det farlig, tenkte den utmerkede spilleren Filarski og spilte fra seg spar konge, idet han ikke tok med seg den mikroskopiske mulighet at denne farge var fordelt 8—0. Dermed var kontrakten 2 bet idet Øst stjal en kløver og Vest måtte få enda et trumfstikk ved sparretur. Et meget uheldig spill for hollenderne — 7 poeng til Norge. Men allerede i neste spill (og siste) tok de 6 poeng igjen i følgende spill:

♠ E 3  
♥ E Kn 7 4  
♦ Kn 9 7 6 3  
♣ 4 3

♠ KD Kn  
9 4  
♥ K 5 3 2  
♦ 10  
♣ Kn 6 2



♠ 10 5  
♥ D 10 9 8 6  
♦ K 5  
♣ KD 10 7

♠ 8 7 6 2  
♥ —  
♦ ED 8 4 2  
♣ E 9 8 5

Hvor de norske satt N—S ble det pass rundt! Hollenderne klatret opp i 5 ruter, en kontrakt som akkurat var «skreddersydd» med ruterfinesse. Et heldig spill, og 6 poeng for Holland.

Kampens sluttresultat var egentlig 6 poeng + til Norge, (akkurat gevinst), men da spillerne hadde tatt feil kort ved det bord hvor de norske satt N—S (Nord er etter lovene ansvarlig), mistet vi 3 poeng og kampen ble uavgjort, hvilket må sies å ha vært uheldig for oss.

♠ ♥ ♦ ♣

Når bridgebladene vanligvis refererer matcher skjer det som regel på den måten at redaktørene plukker ut et eller flere begivenhetsrike spill som har hatt et sensasjonelt forløp. Vi har ofte vært vidne til at den tapende part har fått offentliggjort et eller to bravurspill, mens de vanlige solide vinnerspillene fra motparten er det ingen





# PROBLEM KLUBBEN

Redak-  
Alf Gudbrandsen

tører  
Helge Vinje.

I problemklubben får De anledning til å få prøvet Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem for 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket, og selvom De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnørberegning etterskalaen 4 — 3 — 2 — 1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en feilanalyse. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort. Løsningen sendes Alf Gudbrandsen, Brandfjellveien 112, Oslo.

1. Syd har:  
♠ K D Kn 8 5 — ♥ D 3 2 — ♦ E 10 4 — ♣ 9 4

Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 sp.	pass	1 hj.	pass
?		2 gr.	pass

Svar:  
2. Syd har:  
♠ Ess K Kn 6 4 — ♥ Ess D — ♦ K D 9 — ♣ Kn 5 3

Øst—Vest i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 sp.	pass	2 hj.	pass
?			

Svar:  
3. Syd har:  
♠ Kn 9 6 4 — ♥ 6 4 — ♦ Ess K 9 3 — ♣ Kn 7 5

Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 sp.	pass
?			

Svar:  
4. Syd har:  
♠ Ess 8 4 — ♥ Ess Kn 10 9 5 — ♦ Ess K D 8 — ♣ 9

Alle i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 hj.	pass	1 sp.	pass
3 ru.	pass	3 hj.	pass
?			

Svar:  
5. Syd har:  
♠ Ess K D 7 3 — ♥ Ess K 8 4 — ♦ D Kn — ♣ 10 2

Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 sp.	pass	2 ru.	pass
3 hj.	pass	3 gr.	pass
?			

Svar:  
6. Syd har:  
♠ K 8 3 — ♥ Ess Kn — ♦ K 10 7 5 — ♣ Ess 8 6 3

Nord—Syd i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 gr.	pass	1 sp.	pass
?	pass	3 hj.	pass

Svar:  
7.

♠ E 8 5 3  
♥ K Kn 2  
♦ Ess D  
♣ 7 6 4 3

N
V Ø
S

♠ K 4 2  
♥ Ess D 6 3  
♦ 3  
♣ Ess D 9 8 5

Syd spiller 6 kløver uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar Dame. Hvordan bør Syd spille?

Poeng:  
8.  
♠ 5  
♥ Ess D 9 7  
♦ K 6 3  
♣ Ess 8 6 5 2

N
V Ø
S

♠ Ess D 6  
♥ K Kn 10 8  
♦ Ess 7 4  
♣ K Da 3

Syd spiller 7 hjerter uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut trumf, og Øst følger. Syd tar enda en runde trumf, men nå er Øst renons og kaster en spar. Hvordan bør Syd planlegge spillet?

Poeng:  
9.  
♠ D 3  
♥ D Kn 9 6 2  
♦ K 10 5 3  
♣ 6 4

N
V Ø
S

♠ Ess Kn  
♥ Ess K 10 8 7 4  
♦ Ess D Kn  
♣ K 5

Syd spiller 6 hjerter uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut trumf. Øst er renons og kaster en liten kløver. Hvordan bør Syd spille? Poeng:

10.  
♠ Ess 4  
♥ D 9 7 2  
♦ 9 6 2  
♣ K Kn 10 4

N
V Ø
S

♠ 5  
♥ Ess K Kn 10 8 3  
♦ Ess K 8 7 3  
♣ 6

Syd spiller 6 hjerter. Vest som har åpnet meldingene med 1 spar, spiller ut spar Konge. Hvordan bør Syd planlegge spillet?

Poeng:  
Poengsum for alle oppgaver:

Løsninger:

1. 3 hjerter: 10 poeng. 3 grand: 5 poeng.

Det er ikke utelukket at Nord har en femkorts hjerterfarge til tross for sin 2 grandmelding, og derfor bør Syd la Nord velge om kontrakten skal gå i hjerter eller grand. 3 hjerter er i denne situasjon absoluttkrav, og Syd risikerer ikke at meldingen blir passet ut. Har Nord femkortfarge i hjerter, melder han 4 hjerter. Har han ingen femkortfarge, men trekorts sparfarge, bør han med ikke helt jevn hånd vise sin sekundærstøtte, og Syd melder da 4 spar. Endelig kan Nord melde 3 grand, som i tilfelle blir kontrakten.

2. 3 ruter: 10 poeng.

Syd har ingen helt dekkende melding. Hans dilemma er å få vist sin sterke hånd uten å fortelge hånden struktur og styrkens fordeling. Det gjør han best ved å melde 3 ruter, som er krav. Det kan tenkes at Nord gjentar sin hjertermelding, og da bør kontrakten gå i hjerter. Preferer Nord til 3 spar, går Syd i 4. Og melder Nord 3 grand, har man også funnet frem til en sunn kontrakt.

3. 2 ruter: 10 poeng. 2 spar: 5 poeng.

Syd er ikke sterk nok til å kravmelde med 3 spar. Han har da valget mellom å høyne åpnerens farge, som gir garanti for å komme i riktig kontrakt, og kreve for en runde med 2 ruter. Tatt i betraktning at Syd har relativt sterke kort, er 2 ruter å foretrekke. Enkel høyning til 2 spar vil lett bli passet ut selvom Nord har noe tillegg til sin åpning.

4. 3 spar: 10 poeng.

Denne melding forteller alt om Syds hånd. De tidligere meldingene forteller om en sterk åpningshånd, og ved å melde 3 spar, forteller Syd om tre-korts støtte, og dessuten at han har single kløver. Nord skulle derfor ikke ha vanskelig for å bestemme både i hvilken farge kontrakten bør gå, og på hvilket trin.

5. Pass: 10 poeng.

Syd har med sine to første meldinger gitt et adekvat uttrykk for sin hånds styrke og fordeling. Når Nord går i 3 grand, har derfor ikke Syd noe mer han skal ha sagt.

6. 4 spar: 10 poeng. 3 spar: 7 poeng.

Nords meldinger vil være gale hvis ikke kontrakten skal gå i spar. Syd har jo fortalt om en jevn hånd og styrke nok til utgang. Med en jevn hånd også hos Nord, ville han ikke hatt noen grunn til å melde annet enn 3 grand. 4 spar anser vi for bedre enn 3 spar, fordi meldingen gir uttrykk for en maksimal hånd for 2 grandmeldinger. Dette kan ha betydning for Nords vurdering av sin egen hånd med tanke på en eventuell slem.

7. Prøv sjansene i riktig tur og orden. Utspillet går til hånden, og så prøves først ruterfinessen. Holder den, er det nemlig ikke nødvendig å forsøke finessen i kløver. Tvert i mot er det sikreste spill da å ta for kløver Ess og så spille kløver mot Damen, for å gardere seg mot single kløver Konge bak. Holder ikke finessen i ruter, er eneste sjanse at kløverne sitter fordelt 2—2 med Kongen hos Øst, og da må finessen tas.

8. Kontrakten er opplagt hvis klø-

Forts. side 61.

Hvorledes klarte De

## MELDEPRØVEN

Meldeprøven i dette nummer er selvfølgelig hentet fra Europamesterskapet. Spillet forekom i matchen mellom Egypt og Island og resultatet av spillet var helt avgjørende for kampens utfall. Island tapte kampen og den islandske spilleren som ble gjort ansvarlig, forela spillet for Charles Goren og Solomon for å høre deres mening.

Derved får spillet enda større interesse. Ved elskverdig imøtekommenhet har vi fått anledning til å offentliggjøre Gorens og Solomons meldingsforløp.

Her er spillet:

Vest		Øst						
♠ E K D Kn 4	<table border="1"><tr><td>S</td><td></td></tr><tr><td>♠</td><td>♠</td></tr><tr><td>N</td><td></td></tr></table>	S		♠	♠	N		♠ 9
S								
♠		♠						
N								
♥ 5 3	♥ E K D Kn							
♦ E 9 5	8 2							
♣ E 9 4	♦ D 10 7							
	♣ 8 3 2							

Vest har gitt. Ingen i faresonen.

Hvor egypternes antagelig sterkeste spiller Trad satt Øst og Gress Vest gikk meldingene.

Vest	Øst
1 sp.	2 hj.
3 kl.	4 hj.
4 gr.	5 hj.
6 hj.	

med 12 stikk som resultat. Islenderne Johannson (Vest) og Gudjohnson (Øst) meldte slik:

Vest	Øst
2 sp.	3 hj.
3 sp.	4 gr.
5 sp.	7 hj.

men da sparfarven satt 5—2 og det ikke var noen skvis i kortene gikk islenderne bët.

Solomon og Goren meldte slik:

Vest	Øst
Solomon	Goren
1 sp.	2 hj.
3 sp.	5 hj.
6 gr.	Pass

Jeg vet at 5 hjerter er en veldig kjedelig melding, sa Goren etterpå. Det velter en stor del av ansvaret over på makker, men med disse kortene er allikevel 5 hjerter den beste meldingen etter min mening.

SMAPRAT OM EM

Forts. fra 2. omslagsside.  
sammen med to hyggelige danske damer, som tross energiske forsøk ikke kunne hindre de norske damene i å score stort — også bridgemessig. — «Halvtress» for å si det på dansk mot «tjuett» for å si det på norsk var halvtidsresultatet.

♠ ♥ ♦ ♣

Med det samme jeg oppholder meg ved RAMAET, som det populært ble hetende, kan jeg parsende (eller upassende) fortelle følgende lille historie: Franskmannen Jais måtte i annen runde forlate Ramaet i et meget nødvendig erend. Ingen mannlig assistent var for hånden og han måtte derfor følges ut gjennom salen av en kvinnelig kontrollør. På veien tilbake må han passere Ramaet for å komme tilbake til Fiskebollen. Baron de Nexon stopper ham omgående. Jais får ikke lov til å passere Ramaet hvor kortene til neste spill kan være montert. Det fører imidlertid ingen annen vei frem til Fiskebollen. Gode råd er dyre, men baron de Nexon løser saken på følgende måte. Han binder sitt lommeterkle for øynene på Jais, som deretter geleidde gjennom salen av baronen og den kvinnelige assistenten.

♠ ♥ ♦ ♣

Det hendte også mye rart i det lukkede spesialrummet til Ramaet. Sjefskontrollør Nickelsen garanterer sannheten av følgende historie:

I et av spillene var åpningsmeldingen 3 spar. Etter reglene kommanderte Nickelsen «Stopp». En fremtredende spiller — navn skal ikke nevnes, men fremtredende er han — begynner febrilsk å bla i den store papirhaugen foran seg.

Motstanderne ser forbauset på ham. «Hva er det De leter etter», sier den ene av dem», vår meldedeklarasjon ligger jo like foran Dem».

«Nei», svarer den prominente spilleren», det er ikke Deres meldedeklarasjon jeg leter etter — det er vår egen jeg må ha!!»

? ? ?

Den fremtredende spilleren hadde nemlig glemt hvilken forsvarstaktikk han hadde avtalt med sin egen makker mot motpartens sperremeldinger!

Episoden forteller litt om nervepåkjenningen i et Europamesterskap.

♠ ♥ ♦ ♣

Midt under turneringen hadde spillerne en fridag. Norsk Bridgeforbund arrangerte da bl. a. en sightseeing på fjorden. Under denne fjordturen kom man forbi atomubåten «Skate» som nettopp hadde passert Nordpolen. Hans majestet kong Olav var nettopp gått ombord i «Skate» og guiden som så kongeflagget vaie sammen med det amerikanske flagget, gjorde tilskuerne oppmerksom på at kongen var ombord på ubåten.

Redaktør Herseth, som sammen med Jan Wohlin satt sammen med det engelske laget, oppvar da følgende replikkveksel mellom Wohlin og Harrison-Gray, som var dypt inne i en spilleanalyse. Wohlin, som oppfatter at det er spørsmål om noe med en konge, spør Harrison-Gray:

— Which King?

— King of Hearts, svarer Harrison-Gray i dypeste alvor.

Vill jubel fra tilhørerne.

♠ ♥ ♦ ♣

Franskmannen Jais er en typisk publikumsspiller. Det foregikk som regel alltid noe når han var i aksjon.

I kampen mot Tyskland var Jais kommet opp i slemsonen. Hans makker hadde svart på 5-trinnet og problemet for Jais var om det skulle meldes lille- eller storeslem.

Plutselig ser tilskuerne at Jais løfter hendene litt høyere enn hodet og så begynner han å telle på fingrene. En, to, tre osv. — helt til han kommer til 12. Der stanser han og tenker. Skal — skal ikke . . .

Tyskeren von Dewitz som også er en spiller for galleriet, kikker et øyeblikk på ham og vinker så skøyeraktig mot Jais med pekefingeren. «Hva tenker De på? Får De ikke regnestykket til å gå opp? Mangler De noe??»

Jais kikker et øyeblikk på ham og svarer leende: Ja, jeg mangler akkurat en, men den låner jeg av Dem», hvoretter han lynrapt griper pekefingeren til von Dewitz og melder så det runger over salen: S y v g r a n d !

7 grand sto — den var bare til å legge opp. Hvoretter Jais smilende takker von Dewitz for hjelpen og den lærer minst like godt som Jais.

Årets Europamesterskap var nemlig velsignet fri for krangel. Det er uten tvil det fredeligste og hyggeligste EM på mange, mange år.